

R. 653

S/5 - 2-23.

S/5-2-23
1920.21

R. 653

ప్రే:

(శ్రీగణేశాయ నమః)

శ్రీ గంధర్వదేవతాయ నమః

మల్లూరి చరిత్ర

ఎడపాటి ఎల్లయ్య

శ్రీలలితవంశుకా నయసు కై త్రిసుఖంబునుజారుపావదే
బాల సనంబుల మృగే వగట్టి తనంబునోతంబు శాశ్వతము
బోలును గోరి తత్త్వబుద్ధియుట్టినవంబు హంసంబుకంఠుడై
పేళ యిటు బుంధికా కుళనకు పేతుర నీవుతగ్గం మి తార్థము!

శ్రీ రమణీయ సూక్తంబు దక్షిణ సుర స్త వనీయ మూర్తిశ్చం
గంధర్వసాధినా య కులము కామిను బుద్ధిబుద్ధి యెల్ల
చచ్చి రతి నేలు కృష్ణ శుభి కంబు సుఖాత్మక నిత్యంబు గామిని
మామని బుంధికామయ ను హంసని గాన వంతుడై యి

తె. లింబులు సూచి నీవుచచ్చ వనా వత్తియెల్ల శవు నామ విలాసా
వంబు ననాల పింబులు ని వంజి వా సంజాన రింప బుంబు
త్యంబును సామగం సమలు నచ్చి సనంబున రియ్యుకా తేసి
యింబు నల బుంధికా కుళనకు యల పేతురని తే బుంబు

ఉ. నింది మహామయనిష్ఠియునిష్ఠరకంబులు మాయమగుండగాఁ
 గుండ ముసంధునంధుకాని వానిరద్రుఁబంధులుఁబనింపి వంబులు
 వంధనఁబడియి మియి తపదంబ్రులునుద్రుమనంబులొలుపొ
 దండ ముఖంబు ముంపి పురపరమ సంగంజన దమనఁజెలుపొ
 ని. దంతకాంతి నితాం తదా శభ శ్శీల శైవ

భౌతవద్రుఁబులు ముత్యైరియెండు
 కలకాశ్చిఁబుట్టి పుష్కరము నఁముం పంబు
 మొలకయు కల్పబోఁడు మొగవిరెను
 పొద కంఠ పురాకరిచిదనీలకాఁబుగలు
 వలకెడఁబాటపారు కలికియలకె
 యామవి తరత్రు కలితమా సురం
 బంగారు కిచ్చెగ పలుకుఁజూచు
 ప్రణవ వత్సంబు నానంబు నిలిచి
 గంగ నింపెరుగలు రాణి కుమలపాణి
 నా రేక్కప సేలయనె పుడుపొన్నెల్లరంబు
 నెలమి తాఁబుంబి కెఱిగెం. ఉత్తరీనకు
 ని. కలకాంబురా కిలన్ వలకలుట్టి తెగెడి

వాసుదేవునిరాణివాస మయ్యెన్
 వనమొక్క మెప్పించివడ్డజ్జలంబున
 నేదొవి ముదమొందెమోదమునను

అంతా మం బోయినా గలగితప్రయంబున

జేలఁగి యేదేవిప్రసిద్ధులయి

నఖిల సంపదలునింజలకులకొదవి

తేజ తలఁచి మాం పునఁగఁ బుగుమంతు.

నితని తాం బూరితి వేదేవి బాగు పట్టు

నట్టి క్రిందే యెప్పుడువెట్టి యెంపఁ గు

జాన్మింజాం గనీ వైభవవేరి భవయలు

ముద ముదొండలుం దింతాళుం త్రి క్షులనగు.

మ. తేలియిం గాన బ నీకు మస్తతయనంతామలంబం

నిబెట్టిన బలంబు నాత్మ విభునెంతామలంబం నచ్చి

వృత్తికంతతకు గన్మ సన్మ ప్రామదత్రి నింబు సోదవకుం

తల కుచిన్మతఁ బుం దింతాళుకు త్రిక్షి భాన్మిన్మనాన్మిన్మ

త. కంబుజులొం బుచిత బు వి కుకట సింధుతల ప్రభుం ఘుమం

రంబు విభుం బుతొత్త వై దుత్తం దుత్తం దుత్తం దుత్తం దుత్తం దుత్తం

గ్నంబుల నొత్త గానలంబు గాన్మిన్మ బుత్తం కౌత్తం గాన్మిన్మ

బంబుల నొత్త గానలంబు గాన్మిన్మ బుత్తం కౌత్తం గాన్మిన్మ

గ విను తులగానట్ల నాంధ్ర సుకవిప్రభు నన్మ యుత్తం దుత్తం

జ్మిన్మ కవదేవుని సునిబ గ్నంబుల నొత్త గాన్మిన్మ

శ్రుని భవకుం దుత్తం దుత్తం దుత్తం దుత్తం దుత్తం దుత్తం

దుత్తం దుత్తం దుత్తం దుత్తం దుత్తం దుత్తం దుత్తం దుత్తం

4.

క వెంజియు నాదృతమిచ్చి

నించు మ నంబు నలు గలఁ తు నిజిలవ నిజి

మండల విజృంభిత క వితా

మృతయ కౌం నశులఁబోగుగల సత్తవఁ

త పులకెఁగి యుం త కంఠము

నిల నలు నగాం గడున తు కళి నె వ్యచి యునునె

యిల పో ననెంత బుచ్చి న

దెలఁగి వరా వంబు గంధసి త శూలమనువె

వ. అని యుష్ట దేవ తా పాత్రార్థ నంబును సత్తవిత్రైర్నంబును

గుత్తానిగ సదంబు నాంబోసినవర శు సర్వా వయంభుగం

లుగం నాత్మ ప్రబం శంబుగ నియం పంబుం బయవృసవ

యంబున.

స. ఏ మఱి ను నుగూర్చి న్నీ రుతా క్షేత్రైర్నీ

తా మి సుమల నేతా సై శ్శ వ కళాంబ

ఏ మంత్ర బాల్లవ్వి నా మంబు న్ని

నానాత్మ విరుల క్షణ పావ.

వి గుంత్రిత వగణా ని నసూ నా జ్ఞాన

ద్రుతాంబు న పాత్రార్థ వని శంబు

నోమంత్రి క్షేత్రైర్నాత్మార్థాన్

కంఠ వలంబు మంబు గంబు

న తఁడు సేపాళకురుని షభాంగవంగ
సౌకగాంధారపుగభక్తాంతరావిదేహం.
సృపమవరిస్థానకవివర్తనీయగుణుడు.
మండిగారమయితాళిదఖండయియును.

సీ. కవితకంఠుగయుల శృంగారీయమియిన
మహనీయ సవరత్నమంటపయిన
ఘనాశించరచందనకమనీయవాసన
యింజీల దిక్కుల, యింజీలవలవిక్రమనాన,
శ్రీతిగురుశేష వాక్యంఠా శిష్యులఁబాలు
సత్వశిష్యులు పాఠ్యులుఁజేరినఁ
గుంటును నారణాంగుల నెల్లఁబాడిన
గారలు శిష్యుని మానయులవేల్చియె
తనననవననవగాణిత్వముఁ తల్లగాండ
లంకరంఠయసఖ్యులు నెవవింఠఁ.
గారు పఠించుటైన సావిత్రీగణధ్యఁదాని
సన్ముఖాదానాదావేళనన్ముఖాదాని

క. శివశక్తిని శివమంత్రవి.
కవితాశిష్యుఁడవుని త్రికాగ్రాజ్యమహా
త్పత్రఁడవు సొంతి న్నితలుగా
క్షుప్తఁడవుఁ గడుఁ గరంద్వికట్టి బంధుఁడవనభూతి

५२

ఉ. పాఠి గలట్టి పేరి యెడపాటి పురాణి యెట్టి నాథుని
 నాటిగఁ జెప్పినట్టి కృతినా మువ్వజేలనిట్లు (గాంధీ) ^{కృత}
 నామము. - మన నములచాము నమాము నిరర్థమౌచి వా
 చాతత భూమి నంగ నగు నాటగు (గాంధీ) ^{కృత} సేపువో?

3. మలహతు చక్రమునగుపలు

శాఖలను గురించి తెలియజేయుచున్నట్లుగా

మలవరతిరు కళ్యాణం పాఠం (

బెలున) గనం 3 తమలమిది పుగలముద్రలు

౫. త్రినువాంబసింధు తటేన (ప్రియా) మారంగ (గ్రామ) వీధిబం.

వనమొక్క శంఖసారస్సు వనాగ విభూషణం వద్దను ఉన్నది

చివరి పాఠ్యం (అక్షరం) ను గురించిన సమాధానం

ప్రద గునుగి శ్రీ గణేశ & గౌతమీ దేవతల పేర్లతో ప్రార్థన

ఉ. ఇచ్చి మరలొకాన పగ మోక్షము నాత్తివి నాననివునా

సర్వోత్తమో యోగి నామ సామంతాకాకాశవశ్చయందీ యః

నల్లె రుచి పూర్తిగా దాని జీన కండువ కిందకు వెళ్ళిపోయింది.

ಕಟ್ಟಡ ಮತ್ತು ನಿಯೋಜಿತರ ಹಣಕಾಸು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿಗೊಳಿಸಿ

(६). अनुष्ठी रचनायुक्तमिदं नैवेद्यं लब्धमासीत् तन्मया

2 / దత్తునదిచ్చినట్టి భవనా స్వయం తం బసా గణపయ్యంబుగానా?

సమగ్రత తొందర వచ్చేస గను నా రత్నా (న) సు వీధి గుండులు

అర్చి మృగమునది పొలిన దలరావేర క్రొత్త ప్రాంతాల్లో రాం!

ఉ. ధన్యమందుకొలువయలుచారయి కౌంగనని స్మృతానినై
 నన్యమెటుంగనయలుగలుగఁబడి పానముచేసి . మూ
 ర్థస్సల ముండుటచివగఁబ్రతాప శిఖింధరి యొప్పు భోగి రా
 జు స్సరి రంబుఁబుట్టి జలకాయపదంబులుగం ధైవేల నడి
 ని. తన సముద్భుతతీర్తి వశని నావికతంబి .

దంతి దంతములయొకఁడై సురీ యఁ
 వనమయొవంగ మూర్తి తరుణు తా వంకార
 మాని నీజ నయలు మయలు గాల్చిఁ
 తన దా నవి సుధార్తి వనరాజు సంతాన
 చింతామణి శ్రీ యి సిగ్గువలుపఁ
 వన వాగ్మీలా పంబు గందఱుంకాదే శు
 దైతేంద్రిగుణులు నానోకగింఁ
 బరగు సురనలు దురు తనలు నలుజులం ?
 నికొవ స్తుతు ఘుగు రవ సమ నికగకుళవి
 ? ఘోరితగుణులు గణు భరణు జెలి ?
 ముందిరాజు లు కాళ నక్షత్రం ద యుతుఁడు.

ఉ. చెంపల గంధముచే మెలుఁగఁ జే క్కలునాత్మన మన్ననాంకభం
 నెంపులువీటి తాచివీతకృత్రిమగాగము వానియెప్పు యి
 మంభ)గావంగ శ్రీమృదు కుమంత్రులఁబూనినరావతమానుని
 ప్తంపనుఁబుందిరామంబు విభు కాళునఁబూనిన యుద్ధిమేటికి.

సీ సంపూర్ణచంద్రాబిసరసూడు కంఠన

వివరింప మొసంగి విస్తరగాంబ.

కంఠగృహభిన్నోన్మితకనామూర్త్యంతు

విశ్రాంతగతిగోవిందస్థానగాంబ

సంగత్యంపునీగితనానామూర్త్యంతు

వినుతశంఖగీతగోవిందస్థానగాంబ

కలశాంబురాలియో కంఠనానామూర్త్యంతు

వినులకాగీతగీతగోవిందస్థానగాంబ.

యవనిననుకూలభావకవనానామూర్త్యంతు

నఖిలజీవాంబునామూర్త్యంతునామూర్త్యంతు

పాంత్రికానామూర్త్యంతునామూర్త్యంతు

దనపువిస్తరంతునామూర్త్యంతునామూర్త్యంతు.

సీ. పరకంఠంబునామూర్త్యంతునామూర్త్యంతు

పరకంఠంబునామూర్త్యంతునామూర్త్యంతు

పరకంఠంబునామూర్త్యంతునామూర్త్యంతు

యంత్రాచార్యునామూర్త్యంతునామూర్త్యంతు

పరకంఠంబునామూర్త్యంతునామూర్త్యంతు

యంత్రాచార్యునామూర్త్యంతునామూర్త్యంతు

మనశ్చిత్తనామూర్త్యంతునామూర్త్యంతు

యంత్రాచార్యునామూర్త్యంతునామూర్త్యంతు

రక్షరాష్ట్రమునకు (శ్రీ) రావరక్ష ! ?

యొక్క సు (గీ) వ) నాల్గు గాన దేవత లు
మిల్లి వం తుండు సన్న కాల్వలకు లింగం
మిల్లి కా మిల్లి కాల్వలకు లింగం

உதயசுந்தரன்

3. శ్రీశృంగ నులుజులరాంకిరి

[illegible]

૩. જીવનના અન્ય કાર્યો

సింధురకం ఇలాగున కుప్పెనను జుక్కి షకలునకునీ
బంధుని యెలు నాకు నితరంబు

ਸੰ. ਹ. ਨ. ਸ. ਕ. ੧੫੦ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਭੀ ਕਾਛਾ ਹੁਣ ਮੁੜੀ

3. பொருத்தி 2 நா. 5 க. 5 மீ.

రాత్రి ౧౫ సమానశానరాని క్రాంతికి
భూమికి విశ్రాంతి
సంకరానికి దీర్ఘకాలం

3. ಅಭಿ-ವಿ-ಮನ-ಸತ್ಯ-ಸಾಹಿ

7 విద్యావంశ గంధ నవస మిరలులువూర్

ఈ దాని క్షేత్రము తిరిగి పునః
మృత్యువు నశింపజేయునట్లుగా మార్చివేయవలె

3. ముస్లిం సమాజమునకు మన

భక్తిని వ్యాపకముగా చేర్చి యిది కలంకము నుండి

నిర్మూలముగా గావించు

విశిష్టముగా వ్యవహరింపవలెనని భావించు

3. వీరు మంత్రములను పఠించుట

మృత్యువు నశింపజేయునట్లుగా మార్చివేయవలె

సామాన్యముగా వ్యవహరింపవలెనని భావించు

వీరు మంత్రములను పఠించుట మంత్రములను పఠించుట

వీరు మంత్రములను పఠించుట మంత్రములను పఠించుట

నిరంతరముగా పఠించుట మంత్రములను పఠించుట

మంత్రములను పఠించుట

మంత్రములను పఠించుట మంత్రములను పఠించుట

మంత్రములను పఠించుట మంత్రములను పఠించుట

మంత్రములను పఠించుట మంత్రములను పఠించుట

మంత్రములను పఠించుట మంత్రములను పఠించుట

మంత్రములను పఠించుట మంత్రములను పఠించుట

మంత్రములను పఠించుట మంత్రములను పఠించుట

మంత్రములను పఠించుట మంత్రములను పఠించుట

శ్రౌంగార కారం నా విశేషమునాక
వరస నెలా వరములును వనమయమును
సృష్టయంబు ను నివృత్తిమయప మయంబు
సేల విగద నేలంబు నానందమునాక

26) ఇది నన సాగలు - బు నానందమునాక

గ. కరి తత్తె వల్లి కల్యణి కరుక మనగ
నామితాత్మైతకల్యణి కరుక మనగ
గమల సదనాంధ్రు కల్యణి కరుక మనగ
ఘనతలంబు ను నానందమునాక

2. గమల గు షడ్గుణ గమని కల్యణి కరుక మనగ
గమల సదనాంధ్రు కల్యణి కరుక మనగ
సదనాంధ్రు కల్యణి కరుక మనగ
కామరస వివేకమునాక

3. కరుక వివేకమునాక

~~పురవిష్ణు - - కైవతమునాక~~
~~కైవతమునాక~~

పురవిష్ణు - - కైవతమునాక
పరికింపన కిదియయ్యును
సరసిజితై రవవికాస సంపదలయ్యును

3. పరికింపన కిదియయ్యును

తల వంబు నయి ప, శూరదేలింబు దైవత ఫణిణి
 కులవద్యుల నంగ వినుతి
 నలవియె పురి క్రోట పైకవు నగ నితె లోఁతున్.

3. శైవత మూర్త్యులు పోషి
 వైవస్వత వి నకు వైర వ వన బ్రాహ్మన్
 పాన నూరి త్రొలుపుం
 భావ సరస్వతులు పురము బుద్ధి మౌన వెల్లడి.

3. వారణ వారణ సత్త్వ
 శారణ శారణ విలాస సమధి కర్మన్.
 మాత మత మాత మత పేనులు
 మారని భుక్ పురము రాకు మత కు వెల్లడి.

3. జలనిధి గోమండు కైలము
 మలయూత్రింగ నత శిఖరి మరపింబ రియె
 జ్యోతిరత్న మంద నతి
 నలరెడు భువనైక వైకున్ఠి లక్ష్మి కై కున్ఠి

3. బలబల భక్తులు శాంతి
 దళదళ నెలాన్నియు లమిత వాన ముకుత్
 లలనా భక్తులు కలగని
 యల ఘోషము ధ్రువ సముత్త - కు వెల్లడి.

3. నటలాది మరుసింహము

పెట పెట బెబ్బలులు పండ్లు పెళుకుకురుమదా
 త్తేటవంతి గూల గాళుకు
 పలు సమరెండ్లులు వీరభలు వీరభి.

క. పిడికిరి నడకెడు నడుములు
 సడికొరిగిగా ననిగుబ్బువన్నులుచేర
 గడలుతెలిగన్నులప్పురి
 పడలులకుం గొకకలదె పడలులకొందరి
 క. గళవందతుండగండ
 స్థలపున్నకకండభద్ర శంతులుపెలగన
 బయిదిదిసెలయలుబలదాని
 నరరెడు నడగూంవలన గనప్పరిణాన.

క. వగజర సంపదనప్పురి
 తురగంబులఁబోలెనెయంబుకురున
 శరనగుననాదియొప్పులు
 నరుగుననాంబునవిబొబ్బిరవిబొబ్బిర.

క. మాంపులుకైకానియామృతపు
 బొప్పలకెడబడినపాపతెగంబోదా ? ?
 రేపులుమాంపులునప్పురి
 వాంపులుపవిగాంబులనవాంపులునగలుగి

వ. మాటియొనప్పులంబు సప్తలగితంబునుంబోవె. శతు

రాసనా శిష్టితంత్రై, వైకుంఠపురంబునుంబోవై పురు
షోత్తమావాసంత్రై, కైలాసంబునుంబోవై, సర్వశ్లాభి
రామంత్రై, అమరావతీయలునుంబోవై మఘవచ్చితి
త్రై, యాలకాపురంబు నూంబోవై ధ్వజస్తంభవిలిసితంత్రై న
క్షత్రగుహమంజులునుంబోవై, గళానిధిమోక్షితంత్రై,
వియస్మదీయలునుంబోవై లక్ష్మీసఖి నక్షత్రయంత్రై మా
తంగవిరచితంబయి నిరుదయంతంగయత్తంత్రై, భాగినీ
రంబయి నిరవేత్తాని ^{భూ}హితంత్రై, అత్రుసంతులు
పురాణపతవక్త్ర వణవేళయంగ, నెలవలనంబు ద్విజం
బులయంగ, పరవశజ్యంబురతిసమయంబులయంగ
? చీర్ఘనిశ్చిప్తసంబుపావయోగలయంగ అనాన్యసం
ఘర్షణంబుయివత్తీస్తనంబులయంగ, పాణిగ్రహణం
? బుధివాహంబులయంగ కాని తనయంకు భాగయత్త
! సంజాతి వక్త్రదనంబులవక్త్రత్తియ, మగతనంబులను
గతిమియల, సంపదలకింపును, యుగంబునకువశం
బును సౌఖ్యంబులమసాంఖ్యంబును, విద్యలకునాభ్యం
బును, విశ్వాసంబునకాదికాంక్షాంబును నగునప్పుగ
వరంబున.

శ్లో యజ్ఞవక్త్రంశనునవనీసుమోత్తమం
దక్షిణవేదంబులవభ్యసింబు

నవరసజ్ఞాతయై నవకళానిపుణుడై

సకలదేశములుసంపరిచి

ధనరత్నవస్త్రవాహనతతులానగూర్చి

భాగ్యసాఖాగ్నిశ్చైత్యవసువేసక

వనజులగిరినలుపువదియనుసాక్షిని

బిర్లీయొంటైనిజిబుగూఢవసు.

నాస్తవర్గమునుదమందియాభిమతింప

నతిగి పూజియసెయిబునాగమోక్ష

త్రుతువైవరింపెద్దలతరుణిగాంబ

నిండువేశుకతజుతాత్మనుంజియితలు.

క. నరకంబుధిబుగిరినిలజెను

పురుషునకుండెపుగానెపుత్రకాశిజెను

స్వరకాశ్రియలయొనయెను

పరమక్రితామలసైత్రిగావయిమోగెన్.

క. సంతానములుకంపరమును

సంతానముపుణ్యిణికసాధనమరయి

! సంతానమునిలపెతువు

సంతానముతోనివానిజన్మచోలా?

క. సుతులకుకయింపనమాత్రసె

పితరులకుర్గములకయింపదుగురుమణిసా

బంధునఁగ మౌనము క' భాష్య వస్తు విత యో భూమింపఁగా నీరయి
న్యనఁబ్రంబును వర్షకాంక్షల నులుకొనఁ ద్రావసంబులు క్షుద్రై
మఁజెపవాసంబున సచ్చిద్రు వాహితోమోహాగాఢిత్వభోగము
జిహ్వవేదప్రకృతిగుణభూమి నయియి కాంతి పయస్వత్రయ
తవయవేదైవత పూరిత నత్రి యులు తర్థ సానయవేదానయ
విపరీతప్రతిబంధమోక్షణావిధున వేరూ లుగావింపుచు
ని బహు విద్య సాత్త్విక ముత్ పతియింపఁబ తియింపఁ

బాబ పరిసోరెల్లుఁజూరకు పోయె
మొగి బొల్లులకు జూరి డ్రెల్లుకొనఁ ద్రావకై
బూప్పుక సె సరెల్లుఁజూరకు నట్టి
దరఁజుక క్షిణములు దిరుగంగఁ దిరుగంగ
సెల్లువెఁబలను గాళ్ళు పోయె
విదులకైద నయలువెల్లింప వెల్లింపఁ
తె బవేది చేయెల్ల శాన యయ్యె

బూని యుపవాస ములుచేతఁజూరి విరాగి
కాబకానవేక యు వరెల్లుఁబ్రసించి
కాబ నయింపఁదెంచులు బల్ల నయ్యె
నీకన్దేవింపఁజూరికా సఁదెల్పు మనుచు
ని సురభి పాదు గున ముగ్ధ ముత్ దూరకుఁజూర
తదియెల్ల నైదు జూరి నయలు గాచియె

నీళ్ళ రోళ్ళను కృప గనెల్ల వేసఁ గుఁగాక

యి తర కృణ్ణంబులుండెల్ల వేలఁగలును!

ప. ఏ నితన వృత్తాంతం బాధగృహప్తి కేలుంగు జెప్పి
తా నాత్మలుండె పురంబు వెలువడివచ్చు వచ్చి యిజిల
జనానాన యగు నవలసంబుల నుత్పల్ల నుత్పత్తావ
కృత త్రైతీకృతజనా బలిపున్యా నవరి నామోగ
పరివచ్చి తప రిక్త హవధితజనా నుమోగంబును, అ
చ్చి స్తు నేచ్చి గుళుచ్చి నిష్కృత మరం గణించు గుఁగా
నందితతుండిల నపడిందిర మా వికాసంకారాత్మా
యో గుఁగం కారంబును నున్నదనుక నడికా వేరి కలగ
వకలకంఠ కారముల వేళు గిర మోగుగనంద ముఁగి
లొగ్గిరిగి తామోనం బును, ఇ సక్రదేవ కౌతక కలహం
స సంకులక్రీ. కారగుంజితవిచారత్తిన్త రోమి గునమ
ధురగానంబును, సహ కార కారకపన సజ్జ గాఢ్యగద
కడ నాదిత్రైజ్జబ్బిజింజీరణం తులుంగపుల సమీ
త్కకా యో తమనికు మారనిగు తరంబును నగు
వనాంతగంబున నోర్తి క్తవలవిట పి బాబ్బ యందవంబు
న్త కరింజిల మహరియని యాక్రమంబుజెగిజిసి

స. తుదముక్ నియగు జ్ఞెయంశముక్ కళాంబు

బాంబు బే కెయిల ము బాంబు నడిపు

నా తండ్రి ఇచ్చిన స. గుండు, ఇటువంటి గుండుగల మొక్కలు.

(ಬಿ) - ಸ್ಕಂಧವೇ ಪ್ರಾಣವೆಂಬುದನ್ನು.

శ్రీ. కరి మొఖ జక కలం కనకాంబి ౧౦-౧౦౦౦

వారు సం. ౧౯౮౮ నాల్గవ సం. ౧౯౮౮

4 ಪಂದ್ಯದ ಇತಿ ಕೂಡುವ ಸಾಧನವು ಕೂಡುವ

శాంతివాస్తవికతను సాధించుటకు

ತೆಲಂಗಾಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋಗಿತ್ತು

[illegible]

శాంతిపూర్వకముగా సమాధి నిర్మాణం జరుగుతుంది.

ಪ್ರಾಂತ್ಯೀಯಾ ವಾಂ ಯುನಮತ್ಯವಾಂ

భక్త్య పరచంద్ర వ్యాస యాగ భవహాని

சென்னை, 15.05.2022

న కలం ముద్ర నుండి వచ్చినది

తెనకెండ్ల మహా గణగోళము.

మత్త. 23:12-13 నా సొంత వంశాంతమొచ్చితిమియ్యనా

హాస హాసముల సమస్త తిథి కు వాని ను (మి) లెక్క పెట్టి

? ರಾ.ನಿ.ತೆ.ಪು.ಪು. ಭೂಮಿಗಳ ರಾ.ನಿ.ತೆ.ಪು.ಪು. (ರಾ.ನಿ.ತೆ.ಪು.ಪು.)

జీనము ప్రతి సత్తానూ కీర్తియు నున్నది

6. అని సర్వోత్తమం కు సంతానం లభ్యమై యుక్త సంవత్సరం

న శ్రీ లంఘన వయస్యోది పుష్కరకానితపింజలమవకమయ

అని నా ను నం యు నఁ జురు యు న నను ను నే యిత నభ
గ్న పద్మ రై న పుంజ్వి ప్రి వి నా సంతే నయఁ బ్రమ క్రియం బు
న.

అని. ప సీఁది పుత్రు ది తి ని బల్బంబు మరువుగా

నిలిపిన నతి మేను ప బక బాట

క స్తూ రిలాంభ నగానిఁ ది యిచ్చు తంబుపు

కుంభ ద్భయంబు నఁ గురములునుగే.

లలితం ప తుల మో వలతి కాంకు రంబున

గరు వ పు నరానంబున నవలెన్గి

తన యాంః నృత్తి మోత మవేది యుం తయ్య

కాత వాసే ననఁ గన్మె నకు ను గకరే

గు ప్త మనం తానసాంబాల్కృత్తి లాక్ష్మి యాత్మ

నన్మి గూలు దెగ లలునతి వాని నను ల్కె గమ

తనకు లా వల్కృత్తి గ స సూక్తి తై ల మనఁ

నంగ నకు నన్న పం పన యాం గ తు ల్కె.

క నన వా సంజులు నిండిన

యల వతి మణి పు త్రుఁ గాంబే ను రుత గణ్ణి

భవ తరు యా మృ తసాగలు

భవ వి గత కళంకుఁ బు ము నబంధంఁ దనంగి.

క. ఏలిక వతెఁబ్బుం బుగ వతె

బాలుకానై పోగడ్డగంబువదె బెన్నులు శం

నోలుగ వడ్డెలుది యోతులు

పావలన సుఖని గాతెలుచును నగునట్లు.

వ. ప్రియయిల్ల నత్తుల ను పుత్రుకానకా నానగూనిది
త్పాత్తింబులు గాన 029 వ. గాత్తి: 9 వ. గానంబులు, తత్తు
లు నాత్తులైనావంబాత్తు న నానకూ.

వి. అంగ యుత్తుంబు గం నావోత్తుంబులు శంశు

బుత్తుపాం గంబుగంబు గిబులు పా

ప్రొత్తుం తత్తెనాదిబు పంపు గానంబులు

తరత గానంబు గంబుగా నెత్తింబె.

బాట్ట తైకెట్టి క(వ) నలుగునాత్తుంబులు

న ననతంబులుగా గనవచ్చుసింబె

సుకుల పానీసాది పోకి కుల తత్తువిత్తుము

మొత్తియె నా పంబులయూ శముగన

వాచ వ విచ్చుల స్తంభ నాకాలరసె

అనంబు నా తర్జుణాత్రిలులయి గనియె

సరస సంగతనా వా త్నీసరణిచెవెసె

నజీల విచ్చివికారకాంబు దిచ్చినంత.

3. అష్టగరముపెళ్ళిబులు

నెన్నుంగు సె క్కూబి యుల వచ్చివచ్చి

గాత్రైకాన్యసీతాంధాగలుగట్టిట్లు
కమలగంధులలలాలుట్లుగంధీరవనె.

బి. పలుమోహనసూక్తి సానిట్లుపంపంట్లు

ఈకాకాంక్షిన్ద్రవమోహమోహు

పంకజింబులుతూసిసగలులుపగలులు

మైదవామేలుకునుగులుగులు

సనగలకథాకంఠులుకులుపలుకులు

మనస్సుకొంగుగంగుమోనిపొంగి

సాగింజెన్ద్రాసాంపనగవులునగవులు

హరిమధునినగళకానుకొను

మారుహారకరీతిచెన్నాయినారు

కంబువునకంటిమహిమవెన్నలమగలును

వహిమంలకునుపొగుపల్లిగాసవకుస

యకననుతికెన్ద్రానులకొంగుగంగు!

వ. ఇట్లుమట్టుకొప్పుగంధులునవయోవనాగంధంబు
న.

బి. కారవచంప్రంబుచంత్రికయినాబ్జనై

లంకెన్ద్రకృత్తికైపలగిపలగి

ప్రసవబాణంబునుగట్టిగోవిందులునుగట్టి

భోజనంబుకవైకబెగడితెరసి-

య మ ర హం ద న ము వి త్రి మ వ త్త్వి యు ను నీతి

న మోచీ న్న వైత్తి రి న శ రి య రి

వ ర వ సం తుండు ను వ న ల క్ష్మి యు ను నీతి

భా వం యు వై త మై ప ర శి ప ర శి

యో డు నీ త ను నీతి నా నా రసి నా రసి

త మ వు పోతి యం యి ప్పేం చె ను ద న రి త న రి

తీ ల గ ల కై న ది తే త బా యో జ్ఞా య రేం య

మ ల వం యో డు వు డ్డు గం తి య మ ల స యో డు వు.

2. వి ద్భు న న మి యా క్తు వై తు క గా నా న్నా

కా ని యో డు వై తు క గా న్ని నా న్నా

త్రి వం ము ప రం బ ని యేం బు ను గా నా న్నా

కూ యు వ మే ల మ గా న్ని నా న్నా

త్రి వృ త్తి వ యో సు య నీ త ను గా నా న్నా

స న్ద య బ లం బు ను గా న్ని నా న్నా

వే త య మ వ యా త య వి యం బు ను గా నా న్నా

కూ ల వం యం ద ను గా న్ని నా న్నా

భూ సు యం ద ను కు ల వం యం బు ష్ట గం తి

గూ డ ని ష్టా ది గా ద ను గా న్ని నా న్నా

మ పి త మ యో క తం కా న మ ద న సే ద.

వ. అంత న ఘ్నురంబునఁ గల విటవి కూషకప్రేష్టినొగగిగా
దులు మలహంబు పుష్పగంధులు జేరి నెచ్చినట్లైనగా

561 గంబులు కలుంబి యిట్లు నివర్తించి తమ లాగాన.)

వ. పై పై ముతనసేన వికల్ప నిధియను నానా రుగ్మి మెత్తఁ దన
యె క్కుపట్టిం బిడు ప్పూంబెట్టి ననయ్యారాగ్నుశును
నై బావి తత్త్వరాజ్యసంబుగా వింబు

వ. రక్షాత్ర మంబుల వరు సజరిపి
బహువిధ సత్తాత్ర వయక పాతంబుగా వింబు

వివిధ కార్యంబుల వినికిఁ జొప్పి
శబ్దప్రపంచంబు జూదయె తింగింబు

సంది సమాసాది సరణిఁ బూపి
నాటకాలు కాశస్త్రపు లి సూరింబు

వి తలకు కే వి తా ప్రసిద్ధి కరపి
య బిల కాస్త్రపు రాణి విహస మహిమ
శ్రోతఁ గాఁజేయఁబడి యనంతఁ బుష్పగంధి
మలహంబులుఁ గానుఁ గూడి సత్తునమెల్లఁ గ
జంతన బసె యుపాంబ్ర నిశ్చయ తాళక.

క. సరి కి నిజేది కిఁ జు కు వులు

నిరువురుఁ దవ గూడి తిరునదేర్చిరి వికల్ప
వరనీతి నాఁకు నాటికి

స రస్మై కజి నా నురాగ సత్పు వలీలన్.

౫. పట క యుఁ బుస్తకంబులును బట్టుకొ యింతకిఁ బుట్టు ^{గంధి} కంబుకం
మలహాక్షు తట్టి కంత్రిలును మజ్జిత శైట్టి గఁగన్మై పానితనీఁ
జేరి మితి వచ్చెనం బుద య నె యిలు వారి వసూని గుంబు నన్
పట మరు నింపు తా జేవుల పండువుగా విను బుండు రెంత యన్

౩. మలహాక్షు నింద మ యింతకిఁ

బిలుచుకొ గాని పానియి రత్న ప్రితి క మీదన్.

ని వి పి తన పుష్ప గంధి యు

వల రుగ సద్భక్తిఁ జొయ నను మోది యున్.

౩. ఆ యీ నా బుట్టు గంధి ని

జాల కుద ను నటు ని యొక్క సామునకి తనన్

మేడై న నాట్ర విభీయి

జాలి క తగ నొర్చి రా జి పా త్రిం బుట్టిన్

ని. మొగ వరి తట్ట ద మొన వు కలి బాటంబు

మా క్కంపు ము రువులు బిక్కిలి

దరవు బారబ డుచోసి బ వలుక గుంపు

బంధుర గి త ప్రబంధ వి తతి.

వరు స పుట్టి డెడి బంగళంబు కయి

కెరుతి తట్ట ద బంధుకొ బియ్యంబు

పర కురా ముద వర బుట్టంబు కలల్చి

శా . . మేతహాళి శబ్దహంసి

దేశి కుశ్లాంగ ములయలంబులనొకటి
పటుతరంబున నజి పొందకటకయగున
తమిల పాత్ర ములు నుజూమ్మలగుమలైలు
బూర్నివహించులంపఁగా నెఱుంగఁజున్నగంధి.
జి. సతియలైపును మాంపును సామసయలు
పగలు రేయలును జిగువు శ్రేణిజాళి నూతు
వెలయు సంగిత సా వింతు విభుండు
గమలలననన నిస్సమగనవెఱియె.

ని. స్వరమండలంబు ను జంత్రంబు మేరవేళ
నింపు మేలుంగ వాయంపులుంబు

తి స్వర వీణకయలు గోవిమ్మ నాతవేళ

ముట్టియూ తురుజు నమోహనమగున
సారంపు గాదండలుత్రితి గూర్చియొకవేళ
పదములు మేం నులు భ. . తాంబ్ర.

గీతప్రచంద్రము వత్తేజ్జిక్కిలి పంతు

లను గాండు మేకవేళను నవలులగు.

నార్యహర్షంబులును బూర్ణి కామ్యయలును
మత్తువలరంగరాణింతు రాత్తవేళ
మంజురు బద్ధి పదలును సమంజసయగు

జనువు మెనుములు మెకవేళసరసవల.

వ. ఇట్లు మలహం దంపు గంధులు బాల్మివరాలు నం
గూడి పరియింపగా మలహం నెల పాది యలంబుగా వేం
బిన.

వ. పిసపరిలా ను బాగు సుగు యోన్మతి రాంపు విలాస రేఖలు
రసిత వడంపు విభీషణు గాల్చిన గుణం తియ్యగి వీరే జయి
బి సరు వంసూ తియ్య తని కిచ్చె నిమత్త వైష్ణవ గాంకన
బాప గునె వంట్ల క్కలలుండు నృప పూజితుడైన వలె కివనంబున
నె. రమణి బస్సులు పోసి రా తినర ను ముతూం.

శమల సంభవం శుభ వల తొనె,
జేలు వట్ల ముడి పోసి బండి నకప్పున.

మొదటి విధాన తమ మైతలు తొనె.
మగు తన న్నులు పోసి మిరి వినవల కల

నలవ కల మైతలు గుడిదెలు తొనె.
సతినె మైతలు తొనె జూరి నను ముతూం.

బరమై న్నిండు మంబు గుని పొనె (x)

క. కూడంజెంది బిది వినక తమన.

తొడియ కి తని కిని సొక్కే బో కూడె నిరదీ

మీద గట్టిన మాంబు

బాద సుమంత్ర గతులు బర్చింపంగదీ.

క బిన్న పుట్టి ప్రేమంబును

గన్నెఱితప్త విఘ్నని వూరితి కాంక్షలు మనుషుల

గన్నెఱిత పనుప్రేమలు

నెన్నఁగ మదిలొనఁగ కుండు నింతుల కెందుక!

ప. చెడతని యట్టి కారితలు జెందిరి నాంధని యట్టి వేళ్లయ్యెడి!

వదలని యట్టి కాంక్షలును వచ్చెదా బంగ నియట్టి సాంపులు

గా దవడ నట్టి బాగులును గాంక్షలతోఁగి యనుచుకొల్లె యె

మద వడిఁ బా యుడెన్నఁడు నీమలవరణంబు దొంతటి బాగ్గం

ని. హెర్రె మై దీని తాఁగి గాంక్షలుం జలగవోని

న రుకుకావరుడెవా వరుఁడుగాక.

యెవలెన్ దు దీని హెర్రె ననియింతనిమీను

మె నొనె మఱి కాను మీ నుగాక

కె సదీని పలు కులు చిన వేళి పలులుగాక

జెప్పెరా బనమలపెలులుగాక

సరసంబుగాఁ దీనియలఁగఁబడెఁజేర్చని

కరముగాఁ గరమెత్తఁగఁబడెఁజేర్చని

దీని యలఁగఁగఁ మృతము^య జేర్చులానవేని

జిహ్వా జిహ్వా యలఁగఁగఁ బిహ్వానిక

దీనిఁ గూడని దీనియులు చినయె తొనె

గళా నకు నుకు క్తి నంబులు గాక యలఁగఁ

నీ. మేలెది పదానవిషయే విహానాను

లలమైక కంకుతలం పువారు
యని నానాంబరత్రేణు యాదకయని

యి ర్భింబ మి వారమనెడువారు
పునసారమందనకస్తాతికారులు

పారిఁ బారిఁ బారిఁ తెల్లవారివారు
పునవత్తూతాతంత కంకుతలాపంబు

నగు కుకూత్తునివేఁదవత్తువారు
మధురపులములు పుష్పముకమత్తువలర
నూరకైనను నానివత్తుయెడఁగు వారు
నైరి యిప్పుడు నంకివావచ్చి జివోసి
యజీల జనములు మనములు వండ్లకొర.

నీ. ముద్ది యిలావచ్చియె నకుసంతోషింబు

మెప్పుడు మిక్కిల్లు మింగువారు
కనుకని పోలిక మనసు బోయెదవే

ది నయను వెను వెంటిపోరుగు వారు
[పసపునె పంబు నానాలవేర(నవచ్చి)

వావిరి నకు సుకూఠివేపువారు
శృంగారపద్మముక వెప్పింబు తమదార
సారెసారె కువిన జను నువారు

హారము ననుంజియైననుజౌగవచ్చు

సొమ్ములునువచ్చెనపురులుమాపువారు

పొలాలిఁదలపాచిసి యిట్లమీదఁజూగలువారు

నగును నుంజితిహారవపులప్పురమున.

చ. అంత నమ్మదనదీన పరిజనంబులతోశ మలహంబు
నివేదింబు యిట్లునియె.

ని. మొందుతుత్తులహంతి జలండుబకంకంబు

ఈటంకత సంగంబుపెంతె గడుసు

పడుచుబత్తలకాంగ బతుగిడు ననుగఱి

జైసికా కైరఁజూంతపచ్చి లంజె

కత్తరంబులఁ జాతు కడుమా శ్రుబ్బింజి

వివివాపెచ్చింబువేలుపురుగు.

ముక్తస్యసచ్చండు ముక్తితాదతి

(ద్వి) మ్మరిబాది యుచోశమాంశ

? వుజ్జైవాంబురిమతి గాంబు ముజ్జైవికాపు

చాటచోపరిజానాదుది కాట్లగుళ్ల

దుక్తిపిట్టపిసా సంబుదోమతింజి

యితనిఁజేర్చినిపలుమాటవెన్నవేల.

ఉ. ఎక్కికాంపనయ్యియితఁజిక్కివచ్చును నున్నవాడు దా

దిక్కిముసాధూజాన్త తననెయ్యిమిదోయ్యిమిదూయ్యును.

బ్రహ్మచర్యం చేసినందుకు (అ) జాతకం సంపదనానంతరం తలచినట్లు
వేత్తన మైన శాత్రుని విధ్వంసం చేసినందుకు శిక్షగా పంపబడినాడు
వ. అనుబంధం నవమ స్కంధం మలహరి అను పుస్తకం గ్రంథాలు విని
చూడండి నిష్ఠానితి

క. పురజన మలహరి వాగ్దాన

పరిజన మలహరి పాతకం భవసంహారం

చరజన నీ వీక్షణం మల

దరమితి సంధియాలాపి తా శ్చైత్యం తే ?

దీ. ఎవ్వరినీ గాని పరిజన మలహరి పాతకం భవసంహారం
యెవ్వరినీ చూడకుండు చి మలహరి మలహరి పాతకం భవసంహారం
యెవ్వరినీ గాని పరిజన మలహరి పాతకం భవసంహారం
యెవ్వరినీ గాని పరిజన మలహరి పాతకం భవసంహారం

క. సుధి మలహరి గలవు కేనితి

గాని మలహరి గలవు గాని మలహరి గలవు గాని మలహరి గలవు

సుధి మలహరి గలవు గాని మలహరి గలవు గాని మలహరి గలవు

మలహరి గలవు గాని మలహరి గలవు గాని మలహరి గలవు గాని మలహరి గలవు

౫. అనుబంధం నవమ స్కంధం మలహరి అను పుస్తకం గ్రంథాలు విని
చూడండి నిష్ఠానితి మలహరి అను పుస్తకం గ్రంథాలు విని
చూడండి నిష్ఠానితి మలహరి అను పుస్తకం గ్రంథాలు విని
చూడండి నిష్ఠానితి మలహరి అను పుస్తకం గ్రంథాలు విని
చూడండి నిష్ఠానితి మలహరి అను పుస్తకం గ్రంథాలు విని

వ. త్రిని యరువు రు నసోనీ నాన్తే ను సుఖంబులం దనరుమం
| తిరం దనప్పు రుబున.

మ. తరుణాం భూభి స మంన మం నవిజ్ఞం సత్తల్యైరిం కల్పాకాశం
శరదైర్నౌ స్థ దుత్త యత్త జ వసం తస్మాంత భూరి కృపాం
తరసాం దర్శ విశేష శేష కటకా కల్పాంబ్రి పద్యార్చనా
మర మ ప్ర త్నభి రా మ వా మయ తపః పాతి గల్భ్యై లభ్యద
త. తింతరవర సురవే

కుండసుధాకుండ భుండ ద-వల్లరీలుతా
భుండ తరతక్తి శైభవ

యండి స్థైల కరుణామంత్ర ముగూణాసాం వతి!
మూవిని. సర సగుణాసమువతి సంతతాభియత
గిరికపరణి శుక్తా కేరి కాంతాసుగత్త
తర జిసద్ధ శశిశి భక్తిహాగత్త
మ గు గాగూ గూర్త గూర్త వ గాగ.

గద్దెయ.

త్రినిశ్రువత్త కల స కవి మదత సో గుంగామయ
పుత్ర సర స తత్తత్త గుగ్గయి దవెంతి లెల్ల నార
ప్ర జితం శై నమలవం తావరి త్రింబ ను మరవి
బంధులు నంబు ప్ర భుం శాసయ

తి.

మలహారాజుగారి వ్రాసిన.

ద్వితీయాశ్వాసము

త. శ్రీ మహితవేదవ్యాఖ్యానము

శ్రీ మందిరమునకు వచ్చి పరమేశ్వరమును

తరిమి సమ విష్ణు మహానాథుని

691 కామి త సాంగత్యమునకు కలువారు.

వ. అవధరింపుము.

క. భవనమునకు వచ్చి

తనయులు భవనమునకు వచ్చి తన చెవికొని

బనిపెనులు పుష్పము గంధి

మొనరగలగ నెల్లరి కలువారు నాథుని బరహింప

క. ని బరహింప గంధి

గలగత యెరుకు బతుము నాకు గల వాడవయె

యెరికాడ మెప్పునీ కేళి

గలవనినిను ము దనసేన క డతును నతోడు

గ. విదిపుష్పము గంధి యింటి వరెక్షణ

వదువనాడు బాడు జురయినాడు

దగిలియూడు బంప భవనమునకు వచ్చి

మొనకు పూచులకు నువ్వకు పూచులూండి
 ని. అవని సన్మానింపిలుకాడ సనమునకు
 జేరంగఁచిపిచ్చెఁజేయివేసి

కర్పూర తాంబూలగంధ ప్రక్షల్పములు
 నయి మాం గన్నిచ్చివే నగఁజేల . .

తన ముక్కు పట్టి వలంబుఁ బెట్టి యిచ్చుల
 తగునయ్యిథ నపాల తనయనికిని

అనునత నికిఁగాత యొండురచింపఁబడ
 యతరమాం నవులకు నేల నబ్బు

ననిననిచ్చెఁడక్క మదిగి నేనెఁడబడు
 మనుగు నొప నన్య నతవయ్యపుడు
 అకుసు మేమి లుకృ మతనికిని వేర్లు
 వార్త వేగఁజెప్పవలయు ననిన.

క. రా శా రా యులు బ్రతి

రాములు ధనపాల సుతాదురాసుండు . . దే

రాము మగఁడై ననెలా

గాముం నది యొండు కడమ గలదే యెండుదీ

క. వతులుఁడు ధన వత్తుడు గడు

నతఁడా సఁగెడు విదేవేయూలు నన్నెయివేలా

అచితే చిభాగ్యులు పోది

నతిదే గమే శేషాశ్చ తేషు నల్లుశ్చేగారిన్. !

వ. అని మదనసేనలారని భవభట్టు తత్తూపి తన వుష్ణ
కౌగలుండా కలదై నిడుతాని

క. వయసు నలునాడె యుద్ధము

నలుముగ్గ నా నాన్లు ద్విపవలయు నానిన శంగిన్
వయసు నుగ నుడుగుగదనలు

! వయసే శనముల ఘంఘ్ర వారాంగనలవేన్ !

క. ఊరకపి వో పుష్పను

రాకెవ్వును తలకు నరులు రాఁబూనితయె

యారయ నెంతటి వారికి

గార వ మది బీనితు టిగె ప్పముగలవే !

క. కౌతల గీతలవెల్లల

కౌతలమును మరల మను ను రావటియగున్

బుద్ధివెడు మది సేసెనియె

వేతప్పుడె లంఘె యున్మి కెన్నె యుంజున్.

క. తలనరిసిన మది విఘ్నము

కుల వా నులుగుండు గాని శత్రులు ను గురుంపున్

కలిమిగల వారై నను

వెలలుంఁ జినునె పుష్క శ్రువువేల్పులుగాదే !

క. బాల్మీక పెరిగిన సత్త్వ

నా జ్ఞులు ను వచ్చి కేవలపు ఖాం దళ వలయల్లో

లజ్జు యెలుంగ నిచ్చులును .

సజ్జ కేవల గవార స మలజన్మ ఫలం బువ

క. నత్తని వారలు జూరులు

కత్తన మను వారల వన్నె తాంబూల రుచి కువ

భాత్త మను రా కు హారులు

మిక్కిలి వెల బూండ్రి పిలిచు త్తన కుల రుచి

క. రుత్తనలు కనవచ్చు చవి న

మిక్కిలి యులు గు రుచి యొక పెంబు గవల రుచి

తత్తని యొక కనవచ్చు చవి

యత్తన తుని నై ననది యు నత్తనలు నువ్వు

క. కంఠం బొడిచి నయిక

యం బొడిచి నయిక యొక వచ్చు నయిక నయిక

నందం బున పెంబు యుగ వత్తె

నందం బున వాక తొంత లక్ష్మణులు జూరి

క. బయడ మువ్వె వచ్చు ను ను బయ్యె క సన్నపు గాని కోర ము

నులుగా ను ను బయ్యె వచ్చు ను ను బయ్యె క సన్నపు గాని కోర ము

పల వచ్చు గాని కు ను బయ్యె వచ్చు ను ను బయ్యె క సన్నపు గాని కోర ము

పులక ను బయ్యె వచ్చు ను ను బయ్యె క సన్నపు గాని కోర ము

క. మ గ వాని ను బయ్యె వచ్చు ను ను బయ్యె క సన్నపు గాని కోర ము

ని గురుత్వ శాలిని వేరు యజ్ఞ యుచుండెడి

శని సంపకతా శనిని

మగు వెంట యెలసాం పూరి యాహం నీడనాఁడనీ

3. వలయుట కష్టము?

వలయుట పురుషుని కిఁ గాక పరాంగనతో

4. వలపు శపథ మెచ్చి శింగుల

వలని నయెడ విరుగ నేర్పు తనఁ దరుణులనీ

5. గరగరగ కౌని పట్టుల

పరికింపుచుఁ గల్గు కడు భావింపుచు మే

నెరసుచు వెళుచు నుండెడి

పురుషుని పైఁ గూర్చి వచ్చి బాధపడి సత్కీ.

6. ని. పురుషుని నెచటికిఁ బోవంగ నీయర

చింత సెఁతలగురి వేయ వలయు

నవనవోసురత తాండవసంభ్రాంతి వార్ధిణి

మంపియంపులఁ జూడ వింప వలయు

గలసిన యప్పుడు వలసిన యట్లుండు

తెనిసివేడుత బత్త వెలుగుల వలయు

మంకు మంత్రములు మా యులు ప్రతిపన్ని

తెగువ మైన వవీలఁ దిరుగ వలయు

గవసినప్పుడు వనవిచ్చి కవలనుల లు

పా యు నప్ప శునిచ్చ యుసే యువలయ
 నయ ముఁఁఁ యు మును నప్ప కేనశు పవలయ
 నమ్మికలుగాఁగఁగనవులు నశుపవలయ.

వ. అనియి ట్లును ననసేన తనకూ తునకు బుడ్డి చెప్పు
 యునుండె నంత వసంతాగమంబోదెయిన

ఉ వచ్చె వసంతుఁడయిఁ బ్రయోగార్థయైతింతయెలుంగఁజెప్పినో
 మెచ్చిసమరహారనకు మెప్పుగనప్పనదేవతాంగనా
 మచ్చిగగట్టు వర్ణ మున మర్చణంబొసెరె యుంబుభూజనం
 బచ్చెరువంబగాఁ బరులయొకట శుద్ధేంద్రునిక్రియలునో

చ. లలిత లతావనాంబునమలంబులతియినరీతిఁగప్పునో
 బలియమలబుల్లవింపెనట పల్లవవయక్ శకుకాబ్జబొప్పువై
 నది సు మనస్థి తువగనియెనాసుమనస్థితిఁజేరియంతఁగా
 ర్మలు ఫలియింపె నాడను పరువు తరంబునవలంపెనెంతయో

ని. సాల రసాల రసాలసాలంబులు

కాలికం కిల జీర్ణలయలును
 మాంపే యుమాంపే యుమాంపే యునికరంబు
 కైసరకైసరకైసరయలు

మరువక మరువకమరువకావేదంబు

పొంబల పొంబలపొంబలంబు

కైరువక కురువక కురువకానీకంబు

కాం చ న కాం చ న కాం చ న యులు

చం చ న ట్ర ము చం చ న చం చ న యులు

దారు దారు త సద్భద్ర దారు సమితి

మూలతో కృతమూలతమూలవితతి

తాలమింతాలతాలింతాలతైత

వనము వింపారెబ్బ వన పావనయులగురు

౪. త్రివి కు తంతగంసయె కుకారవగుంబిత తాళునయిన్.

తల తవవం సతేరీరత కావళియర్థక మంజికాన్దీనుక

యెలగలగగాచ్చునర్త కునిచేతి తనాతుల తైలపెంత్రికా

వరితిని నాత్మికాలలనవర్తన యుదబాదరిండ్లు సాంపునన్.

౬. తవవసరంబున.

౩. పండిగమన్న ధు నగరితి

దండుగులా దంబరుప లంబ తల్లు వెకా రమ్మ

పెండుగవిరిగంగ వచ్చెను

పండుగ మర్చియులు బండు బండుగ నయన్.

౧. తిల్లు వారలు తమయూచుబిడ్డల నాగిఁ

బుట్టి నిండ్ల కు మగలపావన వారి

తైలాల్పిగు దడుగ్గ తండులా నకంబు

నాత్మిమిండ్లకు నంపువారు

పొతమిత సతీ బంధు సుతదానరనులుగూడి ?

యజ్ఞింగ ములువీర్చియలలువారు

దానధర్మపరాపకారానుముద్ధి :

దవివిజ్ఞానసంరసంసేవ దనరువారు

వరకు కలాలవిజ్ఞాన కారవత్తిధరియ

మొండు కాని వీధ్యులం కును మొలగువారు.

సేవెచ్చిన కైమ్మిన విసని య్పొలితి యెళు

నది పుల్ల వీరెల కలుగు వీరులు

తాదవ్యులు దాద గట్టె నీతియనుబెదరక ?

నెయ్యసామ్యులపెట్టి తిరుగు వీరులు

వెజలద్రాప్త్యులపదివె స నేమీయనువెక

మారదా లవిచ్చి కులూబ్బువారు

నల్ల మ రాశ్మయియై పోనీనీవలల

నువిదలఁచెదవారయ కుం కు వీరులు

మాదల నిమరాపి త్రిమయంబు మహాయపన్తి

సుదతులకు తిత్తు మోచుటరావు వీరులు

గదా నేకైక్కి వత్తుకాంగలయ నంబ

64 మొలగునుండంగదగ తుచింతెలుపుదనే చె

7 త్రింతనటము న్నమోరటం కును మదనసేనవీర్ణ

ని సరి(బ్ర)మంబున

కాచని వెగమెనైనదత్తుని

గనుఁ గానుట యలుఁబులు యతఁడు కాయయొపంజానీ,

యన మొరలుండని యెను నను

ఁను పనికా యెన్నఁదైనఁ బంతికాదె

వ. అనినఁ గౌఁగిలించు పెంబు (మ్రొంగువీయని యెరుకనాం
బు పోత విడియం బతనికిం బెట్టి యిట్లునియె.

గ. అత్తయెమియని యె నాపడు పొమనె

నొపు యెమి యుంటి నిక్కువ ముగఁ

? తొరు నేమియని రివరికింప వారింట

పొలు వేమియనిరి పొప్పు మనిన

క. భనదత్తుఁడని నహంబ్రనె

విని సంత సమందె నహంబ్రకు కేప ముగఁ

గను మూసి యుండెని స్సనఁ

బనుటకుఁ బరి బనుల కెత్తు సఁ ~~కు~~ ముతమ యెక్కో

క. విను మెమిటికాల ప్రళయ

నినుదెచ్చునె మచన సేన నేటి ముహూర్తం

బునఁ బుష్ప గంధి నిన్మృత ము

నెనయొన స మకూర్చు మంచిదెం తయనముగఁ

క. మునెత్తిది సరకు బ్రతు!

గానెత్తి లాల్చుంబు పిదపఁ గానఁ జొకురునె

యెన్నంగ నదియలనెలులనె.

యెట్టె ననుగలుయనిచ్చు బింబయవెన్నె

ప. అనియిల్లుండవె నుక నన్యకారంబనివెను మదనసె
నప్రభావంబుసూరియెదనాకర్ణివృషు.

క. అతెరవయానకొనిన

భూతంబులునాచులుపులుపు పాలయిగవెలుపి
వేదన సంభవమాయా

కొడుత విచ్చివిశే కకారిణియగుపి

ని. నెలకునింగికినెరయిదంపటపెట్టు

చెలరేగిరాతటజుగురుగణయి

గనుబట్టెదలలుమోహంబు నువలుచివేయి

గొప్పరతవడగండ్లగుళ్లుగట్టు

బూన్మివంగళ్లుఁబువిలున్లు లమ్మియనయవయన

న నయమునాజుటాతదాంరణియ

యె సుండాండఁగాండలుకాంబుగాఁదాతియ

వదలకనదురెయిలుగలుపెయి

రూఢిమోటులుంగనిసమునాకథాజును

రెక్కసెయిత్తుకల్లవెక్కపెట్టు

గాలియెడిగట్టుమయి నుంబులగాయలు

మదనమా యాంకెలాదాంనమదనసెన

ని. వెదవెదవలపులువెదవల్లుకారలవె

నదియారలయులుజీని కేశకుఁబులుఁగ
నను పువారలుఁబట్టి పెనులులుపైబట్టి ?

నట్టింపు నగేశక్తి నవయఁదివియ
పెంపుడును న్నలపెద్ద శృంగారింపు

వింతవారలుఁగొనివెట్టిగాలుపు
భనికులతడతేని తనసొన్నువరిద్ద

జాలెను నంచొప్పెనఁబులికి కికానుబు
గారిరితనకునులని నైనవారి నెల్లఁ

ని. బనితి బాదుకు బుట్లకొబ్బిగట్టి

కాత్తవారలుఁగను గాన్మనెత్తునెయి

మాటలనె తీయిభన మెల్ల మదనసేన

వ. అనిమొరటుండుచెప్పిన మాటకు నచ్చిభనదత్తుండు
తనతెలుంగు వను మనియిట్లునియె.

ని. శైవాలకును జిత్తుశంకాలుగింకాలు

గానియెత్తుఁడు నాతకాసునీయఁ

గవిగాయకులువచ్చుగణంబింబవేదిన

మెదతిపావీవుటెకాని పైకవియ్యఁ

బుట్టలకుమవట్టి సువ్వులుకువ్వులు

గానియెత్తుఁడును దగ్గరగనీయఁ

పైతరీతవచ్చునఁబరదేసి మొరదేసి

మోస పుచ్చు బెతాని గంస మీయి.

బట్టు కాని నుంది కాంక్ష ను బాధ పోట్టు.

బెంబు వేలూప నూత బలు వీస మైన

(౧) వర్షరాక్షస కాకి నిప్రతి దినంబు

కూడతే కాని ముద్దెడు కూడు పెట్ట.

2. మునుపుదాంగలు కుఁజ్జి యిన గాఢ్మ వేతాని

తగివి బంపరి కుగజాన మీయి

కాత మా వి మురిగి న కూర్మం దమువే తాని

జాక్షిణ్యమే వవంగజా నమీయ

వేనుచాట్టిపె సలు ముక్తి నయస్మిమే తాని

యంగళ్ల నమ్రుంతు ననువు వెఱిచి

వడ్డికొసు బ గూర్చి వడ్డి తవియె యుచ్చ

పా నుగిండ్ల వంత నేచి(ని) న్మఁజును.

ఈ యంగ కై బి వి యెత్తఁచు న్మనీయ కూడు

పాముకై బి వేడెట్ట ను బ్రతిభి దానిద

గదిసి యెంగిలి పోత నుగాకి నేయి

నేరయ నా బాత వేన వేరు నే బుడరణియి.

3. వి ను హంతకే పరతింతును

ధనమ ప్పుగనిత్తుఁ బి నపఁ దగులంచుచు

భవదత్తుకొని సేతలు

వి శరాయో వ్యాదు నీకు వివరమేమోరట.

వ. అని నీవు పోయి వచ్చునప్రయోజనంములకుఁ జూర
ని పక్షంజే నఁబూయకొందమని నిజ నివా సంఘ నకుం
బొని యొ ప్పడఁచిందలంబ నిలుకాల నిలువసహింపక
డొంలాలు హానమాన సుండ్ల యుప్పులు.

గ. బౌరసారంబు మీ దక్షప్రేమలుచిగి
సెట్టి సాని విలాస మిత్తింపరాని
సత్రసాల యెన్నెము ద్దాశస్త్రైవకయ్యె
పనిత మోదబహుజి నవ్వుకృపరులు

గ. కాసంవిధున నశ్చింతి మాంతసయఁబట్టు
మందితఁబూశత పాణింబు మున్నెపాపు
దేనువ నీరెంతికిని నోచి తెలు ప్రచేప్రమ
కాపంపు లంజేరితంబు నీబంటుఁగంపు

గ. చక్రిలంబులు మగా నిమిషవియంబు నందన
మెల్లనె యును ఏగుణ్ని జ్ఞ నమలు
చల్లగా వేసెననిచి మి ధివృత్తియల

సెంతపాటుగాఁగఁబానకయఁజెల్లగు
నయ నచాచిల యగ్ని కునంబుచి ఘోరియలుఁ

దులసి తీర్థమునఁగ న్మృదు దాలంబు
తల గాచి ద. తనదుత దాకియకొనఁ జూపు

పాపి దైవ మయిని పండ్లు గాగును.

నదియి ప థూ యా త్రి కళా పంఠంబు ది కల నును

మూల్కు ని (త్ర)యలు నా హరి లయ నున్నదియి

మ స్త్రు ముం దే ప క రెయి రయియెగలి

మొరలు పావనయ గల్ప ను ముదిత కళకు

వ. ఇట్లు న న గత్తుండు మ మోంబు న్న గ్నై శాం ప గో క త

న ని జ స యుం దే న మొ గుం జిలి యిట్లు నియె

క. పావ కుప్త మ న సు నిల్చి గు

యొ కుం ది న లంఠె పల్లె నొగొం యొ గొం

నా కుం గుం బొని నం (తవ)

పెక్కు రంగ నొగ బుచ్చి నె ప్పు ముం దున్

క. మా నిని నల రుక యంతట

మాని న నను మా న మో ను గాని నం (కన) రుదె

పెత్తి యెయి గల్గి న స కలయె

దల నార క కల గు నని న గ్న న గ్నం బున్

తే పుట్టెడు నె యనానె పది పుట్టు సదియి న స ప్త ని య్పొయిన్

చెట్టెడు పట్టు బొగలను ఇందె (కు) మా నల యా లు నొప్పొయె

మట్టు కన బట్టి గాట్టి యల కాయ ను నే బది పం క గంబున్

బట్టి యి మంబున్ పదియె బంప ను లంఠి లంపా రియెన్

వ. అం ది న న మ్మ ద న సె న క న్మ ద సె త రి న ము ప్పంబున్

చా ను ను ద న యు మేల్చు లకుం బెట్టు కాని వి యుండు నా భూ
 పిత యై పుష్ప సు గంధి నలం కరింబు కాని బుష్పము
 క. తులు విని కి యు భవ ముం నట
 నవి కుంత లపు ష్ప గంధి యుండె శు ననుబాన్
 గల యుంగు బుర ము లావల
 బాలతుక మాంబిం చె దిశలు భారీ రునఁ గలఁ గన్.
 క. మాంబింబ నఁజ్ఞై శ్చైఁ బది
 మేల్కొ మేల్కొ బాశలు మెలఁతలుచి బుట్టెన్
 కాయ నాకాని ట్లు వచ్చురి
 వీటంగలరది కువెల్ల వేళుకఁ బూం జన్
 నీ. వావి కామ భురికా పావ కా మం జరలు
 తుందికా శంఖాది తుండ్లవలులును
 ద మరు గర్కుల్లకా కృష్ణ శీమర్దళ
 రుల్లరీ తుం కారవతు రమామలు
 చిత్ర వణా విపంబి మత్త కలికిల
 రాష్ట్రే న కి స్త్రు గ లక్ష్మీ నికి కులు.
 బుంబి నికాజోయ ఘంబికా తత్రు ఘనపాశ
 సప్త ప ద్మాది తన్త్రు మహామలు.
 స కలవా బంబి నయకళాప్రాకట నటలు
 గా యు కులు నంక నలునాది నానఁ గఁ గలుగు

మేళముల వారిఁగూడి సమేళమొసంగ
శుభము నగరితి వేంబడి సంప్రమమున.

మ. ఉరపున రత్న కంఠము బాహుల పెంచెను వట్టువెక్కితా
భరణములుం శరణు వెల్లె, (గరపల్లవ మల్లువోర్చి) యీ
నిరస మరంగ మా భగమున నిచ్చె నావేళు న్నలుపు గంధితా
ల్లరి వెంగాపుంబుతో జనుల కన్యుల కుచి మిగుల మిల్లు నాన్పున్
వ. అప్పుడు మల్లంబుండు మనుజుంబు యిప్పు యుగంధి సాంబుని
ఋతుకామ ముంధె నచ్చే స్సంజు కెంక యెడన నుంజె
నామంధె నమ్మె వసరంబున.

సీ. త్రిమలకు నింపగొత్తు తిరిగం బనుచున్

వీలనెన నం వయ్య నెళుచున్

మంద్ర ము న్ని నుతార మా నుంబుక ర న

న నుకించి నీ జీలక రునులు బుచ్చెన్

- - - పంకిల్ల వయ్యునానె

- - - పది దూక నుంబు పోకదె యె

యీ మా మా త్రాహ నాహ లా త్రాహ నాహ నాహ

సోద నాహ నాహ నాహ నాహ నాహ

తా నాహ నాహ నాహ నాహ నాహ నాహ

సోద నాహ నాహ నాహ నాహ నాహ

వరుస వెచ్చె తనన్యంబు వచ్చె గలుగ

సే దురగతుల నుమాదంగకు భూనెమక.

వ. ని వి బి పుష్పాంజలి విష్ణు ముఖ బాతుర్జింబులున
8. తింబి/మల వాణుతొంటికూ బమియెంబుజున్ను
బులకుఁగలుగఁజేయబుని యంతర్గతంబునంకలం
బిద్రెయిక్కుబు.

ఉ. ఇంచుదరుంకుమేభూతరత్నక్షణ ప్రప్త మనంశి సద్భైరవ
శ్రుంగగు నృప్తిమూల మురజికాహం శతశ్శ శశింబి మధ్వనక
గ్రంథుగనెల్లవారలకునొమకమనఁబాకంబుజుబ్బియం
బుదె బఘ్ను ఘ్నున విహారిగుండెలుబిల్లుబిల్లున
నీ నారణు బాగ నమచ్చి లేచవను నుండు

దంకలానాదిరభాంధికములు
కంకుతకరీలాంబు కం నాత్మితాసర్వ
ప్రేయాకుంజవి ప్రేక్షణంబులు
సూతముల్ ప్రమాదక కుష్ట పద్మ తిత్తి
పద్మ తి ప్రసాదక పద్మ ములును
తైవాబలం బరకరకైకతాశి కేరా
లంసాది గీత వంష్టసకములు

నాదిగా నల్ల నృప్తి నృప్తి నృప్తి నృప్తి
నాత్మితకీములు సూర్యం నామెలకు
జనులకెల్ల నులగానానా భువనమున

52

కాదే నాయులు నమల జీ కలానింబా దే జగలు

వ. అట్లు పుష్ప సుగంధి నృత్యంబు నల్లు బలలు నడవ వే
పు న్దానికుట . మోరలు పండులు కనకాంబరా ముల పరి మి
తంబుగా (గట్టి నిల్చి) నమోళంబుల వారంబా నును నం
దు కలాను మును తొలవంబు నమద న్దో నని జని వాసం
బు న కుంబి నియె. తా శ్చేన వారలు యెభే భృంజనిరి మల
హంబుండ పుష్ప సుగంధి వృద్ధ వయోబుధే వయో కలంబులు
దృవ దేవుని లయచ్చాన వన పాతంబుల నంబు కంబుల గ
మకాని కను మరుగున నుండ నప్పుడు పుష్ప సుగంధి మ
లవా లంబులు పోళ్ల తలంఘన నయ్యిం తలంబుల ను
ను నెక్త వల విత్త పి ప్రదోకంబు ననియ నీయట్లు ద్దు)ని
శుభింపులు (కవకులంబు నిందింపులు) కుఃఖ వేళం
బు ననిల్ల నియె

క. ఎలుకలు మాన నయో బ్రావు

మొలుకులు గడునా సగుణా నమల నతిశక్తుర

బలియ న పంతుల బుధ పతి

నతమ గువేళ్లకు పోలు నక కలలు గలదే.

క. జాల్లంబుల్ల యు వంకర

కొల్లును పెను కెలు పెలువ గల భవవత్తం

దెల్లంబూ కని దివ్యుని

సుల్లింబున నొకరింకొకరుండురెడ పుమా!

క. నేనెక్కడ తానెక్కడ

నానొక ముఖం బుగా కదా కుండనక్కర్లే.

మీ నుగంబులం దీత వీణా

ఎది యె సజ్జీయించ తలచి బాపము నలచి.

అ పేయలు ను నేల నా మ నను వేళుక మల్లుల ముఖాన నొకరి
 మోయితి గంధి యిచ్చి నేక చూపు నిరొకరు మనుకును నకన
 భూయల (నల్ల తప) సవసార భూమా ను ముఖాన్తి ముక్కుల
 బూయని తేలిక పోయి మను బచ్చి పూ పుల కాన నేలలునో!

క. తెలిచి చూచి తన ముఖం బు కిది

గతి సి నన గత బ్ధి (గంబుల నులు) తరకా

చెలి యొకటి యుల కరవల్ల

మల వేణు ముఖ మైన బూ తాన ను నొకరు

వ. అ నుట యొక తలద్రొం తంబు ననున ముఖం బు
 యొక ముఖం బు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు
 యొకరు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు
 యొకరు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు
 యొకరు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు

క. ఇంద్రుని నొకరు నొకరు

ఇంద్రుని నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు

ఇంద్రుని నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు నొకరు

కుంభక గ మ ది నీవు జాగి కానో జగమునో

వ. అని న నమ్మల వండుంటి బ్లనీయో.

ఉ. ధీర ప గాత్రి యోగ గురుల యోయతి కుంభక నీకాగ్రాననో

గామకై యున్మ వాణనో కైశి శిఖా నన గుగవియవో

భృగిన మా విమోత కణ్డ బాంబు క చుర్చునులుంట నేయున్మ
విజన పంప సాంబా కుని యమ్మ దానంగ గు కంటె ధారగగన్

స. కల కంఠ కంఠిని కన్యలు బాలవో

యవ బోలు శుభన త్రియలు బుగేలువ

ప శ్చాయ తాత్త్వి నీప బ గులు బాలవో

స గ సుల వక్త్ర వయ యు (బుల్ల) బోయో

కాంతలలా మ నీకన్యలు బాలవో

దె పొంతు శూనం బు ధి క్కరింప

కి సల య పాణి నీ కె వెచ్చి విమలవో

న య ము న బ్రతికె బావంబు సోయ

నాతి నీ పాంసు బాలవో నాకుని పుడు

నంబి తా వంజ సాంబిగింబు లంగడ బోయో

ని తర క్క త్సంబు కె వ్వియ నేల నాకు

ని న్మంబులు బు బాల వో నెలల తలుపన.

క. ర మృదువుల వంజ తగునా

యమ్మల ననునెర వుపెసి యట్లుండు గంగా

నెచ్చునమునఁ బ్రతి యెంచును

నెచ్చు యెలు నీసామ్యుఁ జేయబడి యిది యెలు ముఖి యుడి

ఉ. ఎవ్వరు మఱచుకొని యున్నవయె వ్విలతన్లుకి వివృతమరణ
యెవ్వరు తప్పనాడుకుకొని యాపనికంబు (వలంతకెంతయున్
మచ్చమెలర్చుకొనితి నా ముట్టుకలునింగడియలు యాత్మలు

నెచ్చేగమనమొ వివరియబుచ్చుముచ్చు) సుగంధి యార్తికి

మ. చెవి నెడగఱగనిల్లు) మనచెరువను స్వలతం గ్గవంబున

పతికినిగఱమూరియి తనపాత్రంబిచ్చున్ వనదోవ తాంగనక

సలవిత మంగళాక్షతలు మల్లుమ (బీవనవిచ్చు) బంగి వె

జూర బడుపుష్ప) కౌసలము బడిబర రాదయ విగపా నర్థగద

క. గాజ్జిగి పూతానదరించును

సజ్జిగమగుటి గులసెజ్జి సంత సమోజవద

లజ్జివ తిసాదినొక్కగా

నగ్జిని తనదె గాకకె కెంత యుల నార్ద్ర

మ. కనమని కంకణ భృగమకంకణమయి రుంబి కంసయ

త్వరమణి కింకిణీక్షుని పదక్షియానాం పుగళం వయింసనా

సురతనచినతాంబ (ముఱుఱు) మగుంతను మెచ్చి ప్రేయసే

దరు వనవేళి బివున మనా క్కెన నార్ద్ర) బుచ్చుకొలు

గ. యువతి సురతవేళ నార్ద్రబిన్ను లకును

మోమునకును నడుమములలి యుపరియ

చంద్రామత్రా వాత సమరంబువారింప

నశ్చగింబుల బారతాళి యిందగ.

౫. అనువులదైనఁ జప్పుల భరావ్వు తపూరవలచేత నాల్పుబడి
గి నుత్తులంపు)లుంజెరయె (త్రింధతు మూడటదైయి ద్దేవుల
దని యొక యుం జియెంబటి యెఁచ ర్భూతాత్మ సుఖియి న్నర్తక
తొనుబడి నాల్గు బంధయులు నింబుకనింబుక తొగి కయూపుబడి

౬. అంగుష్ఠ మరతాలు నభర మండులూలుత్త
బిటెదెంధ యును గతి చెలగునాల్పు

బ్రహ్మ ముక్తు వక్షంబును ను గళంబును జెక్కు

నెవెల్పు వి తను రెప్పనెరలు విరలు

కుక్షి పక్షంబున సారాది మ్మె నెక్కియ

బహుళపక్షంబు నెగురగదియ

పెనఁబ పట్టి యెనెత్తి చె నతిరాయ త్రి రియ

కడి వియెనల వియెఁ గరయగర్భ

అద్వి యూని మోవి తోసి యెవేదియ

ననఁగ బరగులున్న నతిరహస్స

మదనతంత్రావిధుల మా నిని సాక్తియ

మలహంబుండు జెదె మక్కు కలర

౭. గంధభేరిండు పత్తి నంగుళి దలర్చ

విరియె జెనతు వనంబు కలు ంజెత్తె

మోసు పెక్కి యై మోము కానరాంగ

నలసి నిత్రుంచి రింతి యు నప్పిఁబుండు

ఉ. పల్లవ పాణి కింబుతి కి భావ బి కేళి పరిశ్రమంబులు
జల్లుంగ జల్లుగాడ్చు వె నవల్లంబు శంకె రసాల వల్లరి
వల్లబి కే త కీర్తి ముక తామర నంబు పలు రసంబు
మాల్లి క మల్లికా వకుళ తళి సగంధ సు శంధవా సనలి

చ. ఇరువురు నిత్రు మేలకాని యంచు కసె నలు నేలి వెంచి యున్
సురత వి నాశ కౌ తూత ము మా మ్మల గ్రమ్మంగ జుంబు నాకుల
బరిపరి రంభణంబుల నవారణా దేవి యట్టి కాంక్షలున్
పరిపరి లాగుల గల యలఁజ్జేకాని వేళుకఁ గూడి యున్నె శ్రీ

త. యుల యున్నె యిచ్చి లాసి ని
వలఁకు ముఁబ రతెంచి యుండు తళ నటనిలువన్
మలహాజాత గునా యానుట యు

దెలఁకు త యును కాను నపట వీక్షణి యుంతున్

క. త్రి శుని శుభ మ గోవిందామయ

నదు గామ శగాంగ నలసి తాగుఁ దా(త్రి)లుమన్

వచ్చి నేళ్లకై భుజు న్నీచిన

వకువు న సేద జాని పనిరి వనిత యుఁబలి యున్

ప. ఇట్లు విరువురు నిలిచి వాసంబులకుం జని తమ కలలు
తెలింగేరి కిఁ దెలివి పళకుండు నట్లుగా మమ్మ న్నగ్గి న్న

దీర్ఘ యోష్యతి యుష్ణయాంశిరంత

ఉ. గందపుటాంబు వీచియముఁగల్గులపాదగయఁగానికుప్పలై నీ
సంకాలఁబూసఁబడివే వలవాఁడు నేనెలపు కంట పోగఁబడి
కంది నయ్యట్టి వెంచి వెయలకట్టును నెలపుటం గరల గలఁబడి
... కిట్లుపె ప్పులును బాత్తె పఁగఁగ ననకత్తుఁ బంతెఁబడి

త. కాను పిజాణంబు కాంక్షలు

వేమాటంబునాడు కానుము వెనువెంటనురాఁ

ట్రేమముననరిగెఁ బల్లలు

తొమ్మదిపంది యలునుతొవేకు పువవోడి

ఉ. వచ్చినకుత్తియట్లునికి వంపనవోకనివాలుచ్చి మో

నచ్చెరువునీ ముఖంబుఁజెయకాదఁగిగూర్చుని నెఁబానమునీ

మచ్చితదూతిశ్చేకుగ

... నుంబులంబులప పేజలయ తొంఱుయామారలబూబూబూ

గ. కప్పురపు వీచియంబు నుదైవవల్లు

పరిమళంబులుగంధపుష్పములనొనఁగి

వదనమింకయెత్తి యమ్మనసెన

పరికేధనకత్తుతానను త్రవితయెసఁగ

త. ఏకొంఱులు ముడిఁగనిరితి

మూకొంఱుతెతన్నదనియనంపితివతఁ

నీకుఁట్రుయిలకతివేదీ

మా కుడిదే

ఉ. బ్రహ్మతామసం నశ్యే శరణేక్షణం జగత్సర్వం సృజమామహా
 బ్రహ్మని నిర్మలకేళి నితఃకాయాకరూపిణి జీవంతగాకపేం
 పశ్యం పదంగం శౌరజనులంబణు నప్యైతా వంగునోరితక్
 వేష్యుగ నెఱ్ఱరింప నూది (పొద్ది) యాజుంధి తప్తేభ్యసోత్తమ్యే
 న. ప గ దంధ) గంగాల పచ్చని యెల ప పరి

యి ప రంజి కాళంజి యల గుహాను
 బంగారు సకినేటి సోక్త నమోహరము

మఖతి ల ను నుజుల వశ్యతయలును
 గుంతు మ తలగడ నాజ్ఞంగ పూసెర
 తరమైన నసంప్ర కాంతంపుగింధి
 పొనొడి రతములు స వరణి మెల్ల బుల్లు.

దీపింబు మాంజిత్స దీపకళిక
 పానగగ స్తూరి వేదిక ప్పరప) సురతి
 నిలు వూట భంబు రత్నంపు నెత్తపటక.
 తలకు నంత పూజావలు కవితిమిలుక
 గలి వితి యాపు తు

క. అ బ్బంగరా తుంబ దుదని
 నల్లన (చత్వరిజ) నంబు నంపు యు బలితే
 మెల్ల నే జల్లని వరాటల

మల్లమురం జిల్లంగరుణ యునువత్తల్లె

క. రసి కులగు మరలబ్బిత

పనిని సువిది యెలుగఁజెప్పి పనిగానుఱుఁజెప్పె

విసువతఁజుమ్మెకయారవిరి

తను గంవతయలుంజరనము . . . శకున్.

క. యాచనింజనితలనే పవిత్రంగావ్తుని చిలాసి

నిభాను మతి మొకదైనచో కత్తియాలంగూర్చి పుష్ప

గంధి నుండు మని మదనసేన యుభయంతరస్యహంబు

నకుంజని యెనఁతా.

క. పేను గంబంబు నత్రేనుం

గునుకాల్చిన రోచిరాయ గుడిమేఁదికినా

య్యన నపుడు శృంగి సక్తియులు.

వనితా మణి . . . శకున్.

క. చని వాని పట్టమంబు

కును సంగూర్చుండు లోన గుండు మువెలులం

బనుల నెపంబు నమెల్లిన

తను సప్తలజోరుకా నుయఁగ నలుమనఁత

ఉ. మువెను వాని నయ్యె బలమూపుల వాకెలు పంబి కావమయ్యె

బూనిన యట్లు మర్కటముఖాని నపావిత్రుల సెల్ల కేతనిం.

. ముంబూనిన కైవడి కుర్చి మిత్తమయ్యె

చూచిన వలె పోలు వున్నది మూలమున మండ్రిని మూలములమున
 ౫. కలు కలు పొర్రు పొర్రు మణి కంటె ముదాపహం భక్త లోక ని
 కిలు చగు నయ్య నాడు వచ్చి పయ్యెళ్ళరు మల్లకొలు భావ మిచ్చి
 స్ఫుటగతిఁ దాంటి జన్మము నఁబూనియె నర్చక లుంఁది నొప్పు
 కెల్ల బలి నం దయ వేని వాడవ్వే.

౩. కలు పొర్రుల నతి కష్టములఁ
 గల వారలఁ జేసి రూప గాంభీర్య కయం
 కలి మలఁ బెదలఁ జేసెడి
 శివ లు మరు వృగఁ బెట్టినోరు బానియె రుదతి
 ౩. ధన దత్తుఁడగుట పొంది కి
 నను న వల్లును మన నసే ననయ నిధి కి మహా
 ధున కీర్తి కి మల వం యెనకు
 ధన మయిక పెద్ద సేయిఁ బరమే మహాంకా!
 ౩. - - - బారకె.

నుని కి తము గ న త నినింతఁ జూచి వయ్యో
 ధన దత్తు పాటి పోయిఁ దె
 మ నసి టి వార మల్ల కొంఁడు మణి నీ కెత్తె
 ౩. పక్షఁ బాఱు వితగుఁ బాలిమ
 ము గ వారు ను నొంఁడు వారు మ ము నెవ్వం గా.
 నగు డబా టుగఁ బెద వా పి తిఁ

దగవం పగవారిఁగూడ శ్రేవమనోకున్.

క.

వనితామణి విగళం వద్రా వారింపంగన్

అనుభవమైత యోగశకం

భుని పద పక్షి యులనుజూంకుపు య్యులు నుంజన్.

క. అట్టి యెశం దనవత్తుఁడు

బట్టత ము లనబులమూకఁజె యుయ్య మదిన్.

బట్టఁగఁదలయ న పట్టక.

యట్టై పసు యట్టై వట్టై నొత్తితియ నుంజన్.

వ. తేన్న యెద నమ్మల్లఁజుంకు తనసల్లంఁదగు . .

. తన నిజాయాల్సొత్తె నవిద్యానిధి క

తకెఁగి నమ స్కరియ ననయ్యోబుంజుండు నతనిం

గనుం గాని యట్లనియె.

క. ఇదియెమి నోడు మట్టుగా

వదనాబ్జము సాంపు చక్తి వసివాది ~~పక్షి~~ కుంజన్

వృద్ధ యాజువి న్న బావపులు

నెద పదియు న్నాడ వింతయొత్తి ననినన్.

క. తవిదంత్రులు నినునొమెఁ

బలితిరు పురిస యెఁజన్

గతి నె సె శరసమేనియె

నల వే ష్ట సుగంధి సోమ మ్మై యున్నది యో.
త. కసు గా నమల మూఁడు నాలుగు

దిన మల నుండి యును బహువఁదోరను వెఱే
పని యే పోనియఁగతిగెను

వని తో నిన్ముఁగూఁది బహువ వల దన్నది యో.
క. గుణ వంతుఁడ వన్నింటను

గణనకు నెక్కితి విరూపక వితుఁడవు సుభీ

. బా
షణ్ముఁడవు మధ్మ క్త్రి నిధి ఏ బహువోయానినో

త. ఏ నేరమునె వ్విరి యెడఁ

గానము గురునాథనేదు కారుణ్యముచో

దోని జీలమునను కూలజె

యొనెలఁతు కయిందుఁగాన మప్సర్యతి యిందు

వచ్చిని మలహాణుండు సుజీల మొగంబు బహువననతం
దిట్లనియె.

మ. బ్రతు మంబునఁగూఁది బరింపబూజిను

కలయవి పోనివింబళలు కగా విని యంబుఁడూ నూటిబూ

నెలఁతు క తల్లి యల్లి యి బవెళ్లఁగవీయ కయ్యె క్కై ప్పునో

గలిగిన పొని నూతుకాని కన్పిరి కంబునకుంబె నచ్చొచ్చి.

క. అది కారణము గ మలహాణు

వృశభాయుషే పత

మదిగంది పక్షై నాయన

వయదిత బిగంఠంబు దుఃఖమూలములనుబట్టి.

ని. పక్ష్యాంగనారణజాయకుండు బుచ్చెన

మధుపానగోష్ఠితిమనసుపెట్టు

మధుపానసుఖముచేమరగి మూంసమునకై

పేటపైఁజిత్తంబువిడియింజొయ

పేటపైఁజిత్తంబువిడియింజొయ.

. శుభంబులాదఁజొచ్చు

అనిశంబుమూంబులాదఁజొచ్చు.

దొంజొచ్చినదెయిను దుశ్రీయంబు

దుశ్రీయంబులఁదయిపరు సంబుదానరంబును

పరయం తటఁబరదం దనలగుఁజొచ్చు.

గాన వ్రసినంబునకు నాదితరణంబు

తలయి చూడంగ పారతం తంగతంబు.

వి యంతట

మధుపానగోష్ఠి నారణజాయకుండు బుచ్చెన

దబముటి చావిగుంట కదళానము తాళనమందిమిస్త్రీ.

బొటలాట పచ్చు బుచ్చెన వ్రాయు గా కులంగన్న నిచ్చిచ్చి

త. నకు మగ. వేసె నడ కడ పాద

శతయతసంసారి యైనఁజానఁబునాడె

7 బదికెట్లనె కూడఁగవలె

గదగానతయలు

గి. ఇంత నిల్లఁచి నాల్లతయలవలవల

2 గారెయి కుమారులు నాతఁజూరెన

మొదలుపట్టుంగమజియినునాడు నుమొలు

రెంటినిగింతవెడినట్టిరేవఁడనఁగ x ✓

క. సురపతియినునొండురుడును

బరకాంతలఁగితికానె పనియెడిమోషం

పరువైయిపతిక్తులబడి

వరుసయెడిరందురెల్లవారలు నవ్వు

య. వారియి నందర కీర్తిరూపియి

బరమవివేకహరియి నుబుంధవహరియి (బరిహరియి)

పరసతఁగిరువారలమనఁదగి వారికొనియి

క. పరనారి సంగమసుఖ

మరని మిషము పరధనంప వారణముననియి

దరప్రసక్తి నాన్పి దినములు

నరునకుఁ గల్పి పభూగనరతయ బినడి

క. తుత్తులఁబడి వి న వారికి

నెత్తువెడి ప్రేయశంకరైతలంబు

హత్తదు మాత్తైము మజివి

బ్బిత్తులనుకమంత్రతంత్రని శ్మయదెగడయ్

మ. వయనివరుడైనరెపకడ ముండుమొకంబాకయింతయూయన్

మునుగునుబాతకంబునను ముట్టినమాత్తినెవంబులు

సనివదికానియింబు పుపయిబారి ననాయి వుకొంగుదానికొ

ల్లనగనుతింతబాదిననుగ్రమ్మునుబెప్ప సురెంబ్రకెనేయన్

క. ఎన్మిప్రతంబులు సచ్చిన

నెన్మపవాసంబులున్న ^{నెట్టు} యెంబు శిశ్మంబు

యెన్మైనాచినగంనో

కన్ననుకొండుంబువిధవతలన్దెనన్

క. తాన్దెంపనియకుంబుంబు.

వాన్దెంపుమనతికి పూబు పూన్పుయగయిబాదో

వైషుండగుంబుల్యెంబున

కొడుబ్రాత్రింబుసరియెనెన్మెన్మతవున్

క. కులసతికి శువులుబానున్

దలమొలకునువైతనవిగిత్తెన్మపశరగా

దలయకయింబునదాగడము.

కులకొంబులనరకవలననుగొనివయినియిన్

క. తావలవకున్న సొచ్చిం

చెవలననువైకువలచెనెనుంబు

కాశ్యననననీశ్రీరతి

యీం వసు ముత్యగూఢదంధురే జిగినశాంక

గ. పగలును పవాస దినములఁబ్రవీణుల

సంధ్యైతితగాదు రతిసల్పసజ్జమలకుఁ

బా యు నా యువు పగరవే శృంగమిలుచు

తలఁగు సంపదకృష్ణసంపదలు నింబ

క. త్రితి పురతము రేరా నప్రద

ముత్యవేరా వామం పరల వేదనియగు నీశ్రీమతి

తతిపయ దినముల నరునిత

నతి కృష్ణనిఁ జేయని ర్థనా యుల్లెకు

వ. త్రిను సమ యలంబున శ్రీ దత్తకూఠమారపాం

మాలాదులు విత్తవిమాంషకప్రప్రసాగరికాదులు

సుగేంజు నా గూర్చుండు మని విద్యనిధి పాంబాలుని

మీయ మదనతత్రంబులతో పురియంగనివ వేవస్త్రిపు

రుషులకు పొతిలక్షణంబును దదీయంబును కాలనిర్ణయ

యంబు లను నెఱింగింపుమని నతంబిట్లు నియె

శ్లో. ఇమిదాఁగళాస్థానములు ముష్టరతులును

జొతి భేదంబులు సత్ప్రములును

(౧) వనిర్ణయంబులు బంధవిశేషంబు

తతియలఁగాలము నయోధ్యములును

నెరతనంబులును మోని ప్రమాదంబులు

వలపు లాల్లములును గలయులు తెలుగు

నింపులు ననురాగహేతువుల పరిరంజ

కాములుత్తమంశైవనంబు కుటును

మదన పంబంగలు నుయంత్రమంత్రతంత్ర

విషులు వశైష పశ్చిమంబు వెరపు వెఱిని

కవిని రెడ్డియల గూర్మినిలును తరిచి

344. వారిజాక్షులఁగెల్పినో వీరికి పశులు

వ. లులు ననునెఱింగిన తెలుగు వివరించెద నాకర్తింపు
ము.

నీ. తనువు మార్దవమును మనసు బాంబల్లింబు

తనివి బీరమియలఁజెట్టి నికి నమరు

ఘనకు బజ్జింబు కరినాంగకంబును

పుత్రమగు రతియల వాన్తి నికి నమరు
జ్జిరిగుబ్బు పశ్చుల నిశ్చల పాదకౌసును ౩

గినుకయు నరయంబు జీనికి మెరయు.

సరసంపుఁజేతలు పాతురసంబాషలు

మృదు వర్తనములు పద్మినికి మెలయు

మృదువు వాసనయును గరిమచు ముకంపు

సెప్పునంబులు విత్తుపత్నంబు తావి

2. వలచుచేతనే వంతుపల్లెరుసతాన

ను త్రుతా మకళావేదులజేల వంభి

3. కన్యలుత్తమము వన్మిలుపూరియ

రూపులూపుయనుశాస్త్రంబు నిరును

నెదిరియింపెలుగకయింపియెంతైనన్

తనయిచ్చినపుడుదత్తకుడుతిరుగు

మంచుమంత్రింబులు మాంయలు పూరియ

ఇంచెయి కూరిమారుండుతిరుగు

మనసులుకరగియి మర్మములైరతి

దేలింబునుతులబాంబాలు(శిష్య)డు

భక్తుకుడు సూర్యుని పరిణామి భూడు

వండ్తినిది దత్తకుడు మనోవిభుడుమిగుల

గూరి మారుండు కంజీని గూర్చుటయిండు

బొలబచ్చినిపెచ్చుబాంబాలు(శిష్య)డు

4. పాలలభక్తుకెల్లవిధమున

బాలలబాంబాలితిజెతికలనెల్ల

తాలగదత్తమగతివివ

రాలందగగూరి మారకమయింగవలున్

5. పరకాంతగూదనిపతియనుకూలుండు

తరుణికిమొలుగుదేవారికతుడు

దక్షిణుండంత్రసందతి సరిగజములు

న పరాధియల్యుగిణుడు నృపు

విమలచువీశ్వర యుక్తవేదకెత్రిష్టరుమండు

మతసేవకుపేతమర్థమండు

నాగరితుడు పరస్త్రిగమనాపేక్షి

యలవిజూషకుఁడపరస్త్రికిరి

తీరయి శౌరిక పతియై నక్షేనబుక్ష

మతురజూషలఁబుతు శి కులవేత్రి

సతులఁబుతులను గూర్చు సంకారని పురా

విరుగునే పను లకు ముఖిత్రి దూరితేదరిత్రి ?

91 బాలయల్యుని గజావేత్రి మంపు విదగ్ధ

యై కశోభయై రుతయై యుండుమధ్య ?

యవ్వినంబు ననుం నియతియూ ధయగుమంత్రి

పరుషంబులాడెడు పడవి పరుష

లింజైనగరఁగెడు నశింగనమణి క్షణ

ఘనయను సతి యతి తరి నగాత్రి

యతి గి రే వృథకుండు నట్టి కవి విభర

92 ? తిమితిపశుశక్తిగలస్త్రి స్వత్రయ ?

జారపరకేయి యని యెడు పపలనేత్రి

విత్తమంత యులారి నానివెడలదుత్రి

వారతాంతాలలామసాశారజ్ఞాత్రి.

సీ. ఆచారభీసుగుణాన్వితమునిసత్వ

నదినిశ్చరయెకాంతునాగసత్వ

భూతసత్వనెండుఁజూండునుసంతుష్టి

జడమతినాంగిపికాశసత్వ

గంధర్వసత్వపక్షనిశిషాంశుగనేర్పుఁ

తనలఁకదేవనులకునైవసత్వ

శృంగారవతికామలాంగితిశ్చరసత్వ

యశిప్రుఁబోషింపునుయక్షసత్వ

జడతమోనుండు సతివిప్రజాతిదరయ

నశితరాజసత్వపశాతియగులతాంగి

విసుఁగుఁగడుజ్జైర్ద్రాజాతినాశ్వీలలామ.

వతురయగునన్మృతనుశూద్రజాతిలలన.

నిస్సాభీనపతితపనిజాతి కువశునిగా

మేలుఁగంగనెచ్చినమీనవతున

వౌసతసజ్జితవశునిరాతకుమేను

నిల్లుశృంగారియిందువచన

తరతాంతిగులసినపతివివ్రామలుబూలు

వగుబింబితయనువనజిగంధ

రమణుండువేళమరాకున్మఁజూగులును

నది విరహేనాత్మరయనలతాని
 తయరలుఁజూపితభవఁడెనయన్తపతితి
 నలయఁగలవఁతరితనాభునలనితెఱచి
 వేగుపతినిచ్చఁగానకవిప్రలబ్ధ

1. షోమఁతభిసారితాభినిఁబ్రయ్యునునిచ్చ.

గ. వారిణియభినియభితయననెడు ?

సతులగువచ్చిప్రమాణమొకసమరతమలు
 నాఁలుఁగాఁమిదిపఁత్రంథునంగుళములు
 పాసఁగుశనవృషభరథాతిపురుషులకును
 కఠిన్బ్రతనిరతులగు

హెచ్చననుందిననురతులకుకింపవునదితా
 మహ్మపదఁగాఁజిరొనియు

నిచ్చితమైవారసాతులకింపగువెక్కడి

క. ఏతితిమంచులుమాయలు

1. ఏతితి(శ్రువృంబుజాతులింతులమనసువ,

1. నాఁలుకొనవిభూతుహల్లని

మాబలుగరగియుకలయమతమరియైనది

క. మనసేఁగిఁజావశ్యరతులను

బెనక్కుఁ (బెనకొచ్చియింపుబెరయలఁగవెపుడు
 దనసుఖమువలఁపకుండెడు

మనుజుని జాయుంగలరె మగువలు జగచిన్.
సో మృదు మార్గ మునఁగాదె తాటై వేతగా జ్ఞులు

మొరరా నె మోటు లఁజొచ్చు విజులు
మృదు మార్గ ము నఁగాదె నద నదీ జలములు.

కైంశలై గఱజాటి ప్రిం గఱబోయి
మృదు మార్గ ము నఁగాదె యువ నె జింకి మిళింప
... మలలుల బేసి యులపశంకింబు

మృదు మార్గ ము నఁగాదె యుది పంక్తి యెంతై క్రొత్త.

మొవైన పటి కంపురాలు నశంబు
గంస మృదు రీతి జ్ఞులై నె మహానలకు.
సంగ నామిత్త వృత్తు వేయిరుగనెల.

న జీల కార్ద్రంబులు నునగు వండ్ల నడలు

తెన్మిరంబిన సంక య మింతటోదల

వ ఏని పొంబాబంబు ప వితి నఱ గూఁబహుంకట్లనియె

క. పిదలలుల యంత యుంరె

బడలంగొ నేమి తమకుఁ బొదివ వచ్చిన్

గెడ గూడి సతుల మఱ యులు

నుడుగ కలొఁ బడఁగఁజొయియు తమ నలుపడి.

క. తిలకంబు వాలు మంజును

1 తలముడి బాస బుమ బాగులు తప్పులు నోర్చుక

గలవరావలెనని శ్రమన

ఈ జలైలుగతమరు వారసములచే నదతఁ గావత్తు.

ని.. లుదవులఁ జరియించువారిణికాబకములు

మరపినఁదిరుగవో నరులవెంట

నెట్టినవాత్తట్టినట్టెలఁజెట్టిన

నుంజివఁగొరవిషాదగములు

వెరపుసుయొన్నియొన్నిగరపినపలుకులు

పలుకవోపక్షులు ప్రతిభతనిక

యంత్రిత్రయిం యిత్తినంబంబునులను

జ్జ్వలతప్తలవో మాముఖాల్లుగావే

తారెఱుంగును న్నఁచగవోనెమంచులు

మఁత్రములును సురతవరములలాట?

వనితలకును వేటవేదనీషకత్రియవ

విటలులు వేటనటంచువేదకరేని.

పొరమాటలకు భక్తికుంఠిల్లనియే.

కసునిగానెడు నానీతియెరికియ

నుడుగతబజులు గొలువలను సుదలుంగలయా

బడుగును గనుసెవనతనె

పెదతట్టెకవెలుగువనిపు భూతమునై నో

కగరతరనై యెల్లప్పుడు

పరిమళము లవశ్రీతయ నుమా జైవంపనడచి

నరవిదియ ను నడిచిరిగెను

పురుషులు నాయనఁగలరె పొలుతు బసతి

క. తల వలు వలు పలు పం బొక

నెలమి మె యి న్నాడు నాటికి నురుత్తంగా

మెలఁగెను పురుషుని ముందు

నిలుకడ యీ దృష్టి యెట్టి నెలఁతు కనెన్

గీ. గొప్పగుఁడము బుచ్చిది బుచ్చకొట్టి తరితపు

గాను పింఱుఁగెల గొని రిది.

తెరవతలుపు మచ్చ మొడిఁగి యల్ల న చియ్య

నెర కున్న యుక్తతఁచు చిరసంఘ.

వ. కావునఁగూరిమి పతులకు నలంతా గంబుమూలం

బని శివ్రంఘు పల్కు యు న్నకృతుం చిట్లు నియె.

గీ. రమణిఁదన యెచ్చఁగల యుటొక యును

నాన సొబ్బింఱు దలఁచుట నానితెలివ

తెలుగు నని నదిగా గనునాతికి రసము

లట్లు జాడలవెల యింపు కవి స్మలలర.

క. వదనము నప్పుతపురసమును

వృంద యంబున విషము నునియె నియలకు నమిం

దదిగాంజె యుధర మా నును

వచ్చి దయయు తాదన వెలునయ్యై తేజంగినబాణం.

తత్తే వై వరేఁబెత్తుపొరతై

నల్లివరేనిని ప్రపెరియన మ్మిన నాఁకన్

చిల్లివరేఁగాళ్లఁబెనఁగును

పెల్లివరేనిగదవఁబాటువేళ్ళిన్ రిత్తిన్

గ. రణ ముఱఁబోజునె క్రేళు రామఁబోవి

యితివమయఁబోరఁచెల్లార్చి యింఁటప్రేసి

తలయినెల్లినఁ నొర్పులుగల యుఁగాక

యూర కేలబ్బు మజన సందులుజ్జపదవి.

క. కూరిమి ద్దనమది గవినిన

వేరము పెయంగవలకు నెలఁచల వలనన్

తొరపుదిరిసెన నూనెడి

సొరపుఁదొని యుట పోలివవిగనానునెదఁజ్జి

క. ధన మొప్పువలయుఁ దూవిఁదూవిఁ

జెనవొయఁగవలయుఁ బదప సరసులుధరణ

ధనము నుజునవునువెలిగా

వని తలఁఁగొనఁగవకమె వనలు బాఁకై నన్

క. లోబాత్తు నాల్లరతివలు

లోబాత్తుని వేరకెంబుఁగారులుధరణ

లోబాత్తు లాదుగు ధర్మము

... లో భంబుప కీర్తన లు వి లో బడ నేరయిన్.

3. ప్రితుల వలెనలు న మృత

కాకలు యా కలు ను వెతిగఁ గూర్తురటంబున్

గీతల కు వచ్చువి బొంగని

మోకులు వచ్చులు ను నొకటే గాంతలు మ ననుకే
వ. అని దత్తు కుంకు ప వి కెన విటుంచి ప్లనియెన్

క. కుల సతి సంతానాథము

నిలదాసే స లగమంబు వీనముపరకాం

తలు వేరని యనుమూ గొన్నే

వేల యాం (శ్ర) స్త్ర) జియె న బా (శ్ర) క్షమలుగన

క వెట్టు శిశి యిచ్చు వచ్చు నం

తెలుఁ గు నే గల యం గవచ్చు) న్నరి వారస్త్ర)

పెరి కు నకు మని న యం దున్

గొలుత యె యది యెను భవింబు గుణంగచ్చులకున్

3. దివి ఖిలు కు నురం బాంబులు

భువి జనుల కు వార సతులు బోగొన్నకు పో

యలు వి వలఁ గూర్తెది బాగ్గము

లవి రక్షాపుచ్చుల కు గాంత యుచ్చునె తేరియెన్

వ. కృతువు లు పోసి యాం గమని కంఠులు లభ్యపనంబునట్టి ను

(శ్ర) తుల గుభూ సురొండ్రి యలుపాతిత నిర్ధర కామిని కు యా

స్తవ సరిరంభసాన్నిముల నా సత్య వీసెడివారతామిని
 రతిఁజ్ఞప్తియింబువారల విరస్థితువెన్యఁగ ముజ్జిగంబు
 కిది కలయత మువెజియి విటులం.

గలయింబుధ నహాస మిగులఁగలఁగత ఘనులన్
 బలులన్సరిగాఁజూడత

సెలఁగె డువారాంగనల నుమెచ్చఁగ వలయున్.

త. అని విటుఁడొక నహంబుకుఁ

గనలును నొగరిమఁజనియెఁగటకటనెడి

వినరానివూట న్నయి

విసవలనెడి వసులందు వేరొడి భంగి.

3. వానియె డు దానిసి ద్ధము

కాసును వసంబువేత్తకతమునఁజూపున్

దానిసంబు నిధవపరసది

యెసువు కారిణి యటయ నొంక్రొందనఁజూ!

త. మగనితి వెలువతయింబితిఁ

దగఁజానె కర్తయనును బండ్లపాతక్!

వగనలదో వెలిఁదిరిగెడు

మగువంగె డగూడువాఁడు మవనుఁడుగానె.

4. వినుమి డ సొన్నిముల

లనుజూఁడుము వెపుడువేళ్లల నుదనియెఁబా

ననువరి యై పనువె శపును.

గనితిరిగివనె మిభాచితా మార్చి క్షణంబు.

వ. లునిన విదూషకుండు జ్ఞనియై.

గీ. బాహ్యువలనఁ బనివు దూరతనంబంతలు

వేత్తవలనన క్ష వితతియనిండుఁ

బరవధూంబివలనఁ బాణి నాంబుపైవచ్చు

విధవఁ బాంశమేలు విరహమలకును.

క. స్తంభింపక మరుజిలములు

గుంబు దొరికెయిలు సాంగఁ గురియను రతులన్

కుంబువల్లల విధవా సంజ్ఞగమున

సంభోగముకంటెవైదొ పొంబుగలుగదో!

గీ. లునినన క్షణియి యెసా విధూషక

• తగునుమెచ్చి నకుఁదగినవారి

దూరవు) బాలురాలు (దూలఁ గుమంతునదల్చు)

కానును బృతమ క్షకుండు పవిత్ర.

క. వారినిని వేక్షణింబినఁ

సంసులుబొజ్జినును సుగతిగలుగక పాణి పుష్

మసాల ముదఁదేవియ

దానియి క్రాంతిరతిమలఁదలఁపఁగదేలా!

క. వేదియఁజుడుగదు గుడ్డుల

కాదమగం శంపురముల కులకమకలలు

బొంబున గరతరికలు ముడి

యొకానొకరిని జగతి నెఱామినా

క. కంసులదె మ్మని యొకనకు

చేసెన్మల వమ్మరతికిఁ జొరగనె వుడు

మానిన ముత్యముల బూతెడి

దాని నుదాని నమూనా కనకవర్షికి

వ. మ్రని పేర మర్థకుండు పరికిన పలుకులకు సుకేలుంచి
తొనియె.

క. క్షేతాదులు కైవల్యం

జాతమహానదికి పేక్షలించునె కారా

జాతి యొనరి యొకరిని

యొకటొకటి పాము వలన నహనియె గలదో

వ. మ్రని నదిని మలకలం జిత్తునెఱా కృతినెఱింగింపును
నిన.

వ. సరసంబుగా ర్చన విని శ్రితా మరగజీ సంతానముల ముగి

వరదంబుంధి కళాంతంబు కంఠపదవృత్తి నా సంతా

వరసంపద వినకల గాత్రపు సాధారణ సేవకల

సురభిగాన పుదకల వృత్తి నా మహానది స్థలనామ

క. జింకా పొత వరకుంబు

జ్ఞానం జ్ఞాత దేహాద్ధృత సత్త్వ సింధుగ భీరా
తంభుపద పద్మ వీలా

జుంభ రణి వరాంబితో త పః ఫలరూపా!

వరావిని:- విమతజినవిషాలా వేదమూర్తాను కుంలా
కమిత సతల పోషాంసాంధురత్న విభూషా
వీమతరసమ రూపాం యథాభావం (ప్ర)తాపా
నవాయ మధనభోగా నగరి క్షామరంగం

గచ్ఛేమ.

ఇది శ్రీమత్పుతల కేశుక విమి త్రాప్తా మయూమాత్స
పుత్ర సర స త వితాధుర్య యోజ్ఞయనా మధ్యే (లే).
జోతంబైన ముల హంబావ కిత్తంబను మహాశ్రీ చంద్రియ
నంబు జ్ఞాత యోగ్యా నంబు

శ్రీరత్న

మలహరిచరిత్రము

వృత్తియూ కవిత్వము

3. శ్రీరంగధామమంగళ
 కారణ కరవర బలంబుకర్ణాటకగాం
 ధార నరనాథ కృప స
 త్కారగుమో స్తుభ్దమం విరాజితమంత్య!
 వత్సవధరింపును సుశీలములు లకణానకిల్లినెల్లె
 ౧. ఆ వని న వంతితయను పట్టణమున
 ౭ వెలయిచ్చెనుండును విప్రుజాకడు
 ౧ చరిత్ర మును వినులఁజేర్చునెన్నఁడు
 ?? మరులయొనరి యున్నవరుసకొను
 జాంధిపులస్తను బరిహర సముద్రసేయ
 విశాఖంసులస్తనువెక్కిరియ
 పెద్దలఁగన్న సప్రేమ ముఖపల్లను
 మౌనుల బాధ గన్న ముది పడును
 శైవ చాంతల మౌను పప్పునాఁడు
 బివతపంబులు వలయ నతప్ప నలును
 క్రుతువులస్తను మౌనుకొకె కల్లలాడు

నతి క్షులన్యను మంచులు నదివి పశువు
 ని. దరి జోసు లన్యను వడ్డయిలగు నిలుండు
 జయ నులగన్యను సంతసిల్లు.

కుత్తి తతా శ్రుష్టాదాదా పశుబ్ధోయి
 పాషండు లన్యను బరిణమియి
 మాతంగులన్యను మణిపొరరమ్మను
 బలుగా కులన్యను శక్తిసేయి
 బ్బాంధి కులన్యను నాయల పోలివ్రాళ్ళను
 గుండ గోళ కులన్యను గుస్తరింను

జారమీరుల గన్యను సంతసిల్లు
 గట్టు బాతుల బాశగన్యను సొంగియి
 నేర్చికా సుల బాశగన్యను నిచ్చ గియి
 శూష కుల గన్యను బరిణానితుల గడవెవుడు.

! ౫. వెలి తల బుట్టి మంచులు దవేకులు బెట్టును బూదమాదని
 బ్బులు పని బూద కట్టతదనారె కు నా క్షున తనివి పానాను
 బలి త పుటా పక్తే నలుపందె వలుపెట్టును జాగిలయి
 వలలు పుట్టింబి వేటపని వంపన పేత వ గింబుల జోవుల
 ౧. కుళు వంగూర్చుంచి యప్పుడా తూర్పుతశను
 బిందె వెలుత పోత బుట్టుత సంభవార్చు
 కాళ్ళ పోతుల నెన్ను కుంగడు గుతానండు

విజయరగాల్పాదినియమంచినదననశయ.

సీ. మరవి సన్నాచి సులవనాతమ్మలగుండ్లి
తలవరులకుఁజెప్పి దంతునోయ్యి

తినెరికాత్తములాక్షచోర్థవంసులనిచ్చి
పరివంసులుచొని బంతునోయి

వెసదిగంబులకు వోర్థింబుగల్గింబ

సంతలఁగదియెంబునాధుఁబావి

పరులుల్లొందెనుజ్జికొని బ్రమయెంబ

దనుఁజానెబ్రువొయ్యెనమందివియ

మెలుసిపోనింబి వారలమేలుకాల్చి

తవివికాంశలతోడికిఁదాల్చునిచ్చి

? రూఢిఁదాతను గాంచిగాల్చాశబ్దబిట్టి

? నిక్కితను నీతఁదనుఁదాని వెక్కిరింబ.

సీ. పాంపరాత్రిత మన్మఁబాచులుఁదియెనామ

మరిగూఁకుకొని యిదియొశనెంబ

బంబిసర్ప ములన్మఁబరువెత్తుబూదినె

పెండె కట్టుబుదలఁబెట్టుకొనున

కామెల్లి పరుసన్నతతలునునెమరుగం

దలవిరఁజూపకూదాటుకొనున

శివసత్తిఁదెత్తున్మగవుశలుమెదనిండు

బూం వ పొంది రమమబూంసి వె కలు

పెరిగి రా యిల తంతన్ను మ్మటరుగు

బిడుము గలపాట నా ముగుంబా తలా శు

బూలుముషశ్చ ర్భవంబుల బూంఠకాంత

యి న స గా పొరి యిలు ముంఠ నల్పస్వవి సురీకా.

ని. వలను ము బుంగు జంత్రి వంతటాం ది రి నావలు

పెట్టి గం ద పు గిరు బూట్టు మర్చి

నకు మువిగూ తినిం జుగగ బూంసి యింపొంన

మిత్త బూట్టును ది రి మార్గము నిలు

చిగురు వెళ్ల నుసి త నిత్త గావేసి!

తద వి పూరేమయగా నుజేరివి.

నె జి తె కు ప్పటి కాంసు నెల్ల జోరగ నగ్గి

వెలికూ ల గానికామ పెళ్లనిదివి

తప్పు బెట్టిన ముని పండ్ల కడలు వెడేము

వప్పరింపు ము బెన వులు పంకు తాల్చి

గిరు కు సంబు వుకా జ్జను నెరయి మెలుయ

నిక్కులు ను నీళ్లులు ను వట్టి నీలు జానీ శ.

ని. జం తలగ ను నా న్న స ర సంబులా శుగుం

తెలి పె లానను నాన్మం జోరజు ములు

పా జోముల ను గన్మం జరి యింబులా స గుమ

దా స కౌంత్రి ను గన్మ కా స పడును
దేవెలంగను గొన్న వాబుల్లొచ్చును పును .

దాది కత్తె లు గన్మ దొరసి లును
దాసి జనము గన్మ వత పితక ప్పెట్టును

జాయలను గన్మ జి ప్పట్టు మారుకా నును
వేళ్లను గన్మ మో ముల ప్రోలు బడును
బంబె తల గన్మ గ వల కయిండు గా నును
వింత యును గన్మ మాంబువే గజ నును

క. మరిగి తడు నప్పురంబున

? దిరు గుమలదె నువె స్తు బేకత్రి మ్మరియ నగా
బరితింబ యెల్ల మారులు

? వెర వా ర్గి వె జ్జి వి చిసి నది వదలి

క. వి బుదా బతి యును లంబే యు

నలులం బుది సొక్కి సొక్కి స వమ కవ్వుతా

నలు నెలు చూచు ను బాలక

బలిముది బేగొను వెల్లు జేల్లు గల గా తిక్కె.

క. కల వర్షంబులు పెట్టిన

యతి తప్తపు జియ గా ననది లులుని వానిని

గతి పది నష్టేత పియవం

మొలఁగంగంసెక్కువైన మొలఁకుతయొంజో

3. తలకడతలుగ్గరాత్రయ

యలరేగననంబున్న పూంబకలయలుదోవ

2. తలవపులినవుడుకానితిఁ

దలఁకుయఁదానున్నదిగఱుదాఱుతిననుఁజుచి

గి. పాఠేనగరితొలుపైకెవలున్నట్టి

వారికన్నమొరగి జీరయనను

తొలపెలుఁగుఱుతిగాఱ్ఱునదిగజారి

దియలువలఁగొనిపెదవిమగుది.

3. తదవాయెననుయఁగొమిని

తడుదిట్టునామిన్నతేనిగట్టునెకాదిమత

వదినెమిసెతునితనని

వదిఁదప్పకయందేనతఁడు వ్రేలువునకొంగో.

3. మంత్రతనంబునవేంయిపు

పంతయలుగా నాత్మపూవు పడుటలయఁదాని

శంతింబితివియినాచులు

శంకరుకేర్తుల ముఱయఁజనియెనువేదగో

వరనిమొందఁబొట్టిన మంచిపదియంతతదవంశుకేమి

నిమిత్తంబు. అపవిత్రునిన్నంబునంబుట్టిననిన్నఁబా

వసునిచేసితి కృతఘ్నంబువైమఱుకొనియెదగ్గన

న తండును గజగజవణంతి యీ యుపరాశ్రింబుసవం
ప్రమని పదంబు బకెరగిన శిరంబు చచ్చి విచ్చుకొను
మఁజూరి పంపె శంబు ననుండు సంత వన పంబులు మోలుకొం
బు తల వరులకై జొరగింపిన.

క. కాలజితా లవత్తవైదని ?

యలుబుట్టుక వానిదాని యలరేని కళాన్
తల వరుల నిల్పి పంబులు
త విరులు నుండెల్లగా పం జగన్దే యనుయో.

క. ఇల దిట్టుకాంబు పంబు

నలుకంగదియంగడవి యుద్యోనములు
పంకెట్టువిడుగా ప్రసే
జలంకింబుకైక యునినధరన్ శుంజును.

గ. పంప వలదు పం(ద్ర) సర్వస్వము నుగాని.

విధియి యుత్సరంబువే జలంకల్గియె
దనినవల వరు బునెట్ల పంబులకై ?
విత్తమెట్లఁ జల్గివె జలంకల్గియె.

క. లిర్థము తన ఘటయెయను

నర్థంబును కా ఘటంబు నడియొలెనకొ
వృర్థంబు వయంక యలారకై
యిర్థము నమర జూగి వి పొగివి యుసువులు జూలగెన్.

వ. అంత న తంతు ను నట్టి యొంగ వేర నంగతిని తరిరంబుకా
 తం గురులయ యు పు కింకరులుంబులు అయి వానిలకుట్టుకా
 ని పోలు జవల ని వయం దటుం బెట్టిన బిట్టు మిట్ట పడి యె
 తంతును.

౪౩౮ గీ. బ్రతగుప్పల బలియి యిచ్చెడు సుచోది
 నట్టి దానంబు వెమెమి యనిన పాతు
 కవి వే వీ క్రియ పాతిస్త్రై గనవిపదులు
 దేవ వినుమని పొప్పిరి తేట పక్షుల.
 సీ పకు మాత్రలన్మృతములు జరియె కులక్షలు
 స్త్రీ మాత్రలన్మృతము జేప్పనరిది
 కికు మాత్రలని న నెయె కము మేము నరాకు
 బ్రహ్మ హే త్నలు వేల పరి మితములు
 నర్జు కంబులు నాటు నటు భువి యెహ త్నలు
 పొర్ణ వర్తన ముల సంబ్రగములు
 బరదార సత్త్వ ముల పరి కింప మితి వెళ్ళ
 తత్కదూషంబులు వేళ్ళ వెళ్ళ
 కదలి తరగ శ్చై నను నాటంబులు గాంజైనను
 ని సుక రాసు వైన నెంకవచ్చు
 వీడుచోసి నట్టి వివిధ పాత కరులు
 తలప బ్రహ్మ క్షై న కరము గాను.

వ. అనుబంధమునందగును మంచి పదిహేనింబులు తన
నిబంధితరులయొద్దనియ్యె

ని. పరసత్వైశ్వర్యపరపి నగస్యల.

నెట్టిగతిఁగి నయిట్టియనువులొక్క
నితరాంగనలయొక్కతొగిన పదములు

నాటును కలవాని నారసములు
మొనరింపెందుల నా ముఖ్యమైన వేరులు
జూనుపుంజు సూర్యులు మనిషి నిషి
యన్యకాంతలకన్యల ని నలురమున

నెట్లుఁడు కరఁగి నయను పలుక
పోరికాండెంబు యెరులకుఁ బ్రేమి నట్టి
జిహ్వాకర్తృలనించె పోరి పోజులు
మింఁబులు నాచియి విత్తపూర్ణింబు నట్టి
మరిలదెహం బుత్తపం నగనియొక్క పుత్రు

గి. ఇతరకాంతలఁదన తొడ నిచ్చి గియి
యొపరి సురతంబు సబపంగనాథు మెన్న
యెల్లమూలఁ గతిఁగిన యట్టి లోకము
పాత్ర యెత్తుఁడు కడుఁ గతిఁగి భక్తులు నను

ఉ. పట్టుకు కాయలం దవనవంతులు చుట్టు గవ్రేసి సంపద
గూర్చు కర్మలుంబు విధు గు క్కలదెల్ల పట్టుకు పట్టు గూర్చు

గుట్టు : డు గాంతుగాలి ముకుగాల్లనావే, తుండు తొట్ట లాకుమి
 బట్టననీరి పాట్టనిది వర్తమఁదీయఁడు తిత్తిదాన్పు # డున్

వ. అనుట యుదోవా యతంజుక్త నాఁడ౯ రాత్రుంబు న
 వేళ్ళకుంబు వులు గాని పాపునె వనపాత్రస్థలంబునను
 క్రేపుష్పంబు పుదిన నది వనమఁ గారగామి శివార్థంబు
 పొనె ననిచెప్పిన మ వళ భుజంగంబు నకు వనిత మరాపి
 నట్టుంబుతె న మార్పు కుసు పశమింబి యతని నీరాత్రి
 రంభం సంభూగంబు పొయింబి పి కపదంధంబు నదంధిం
 పుండని న వారలు దండధరు నాన బింజని యొవృత్తంతుం
 బంత యునె యుంగ రంభ కౌర్మంజెప్పిన నారంభయ న
 తని యుభయింత రగృ వంంబు నకుంగాని పానాయ.

గి. వంంస తా వికపాన్వస్థై నతని నునిబ
 యుత గాంపుల మెల్లనె వృద యుభౌజి
 యష్టమే నరింబి యుధిక సంతుష్టమౌసి
 బుద్ధిపాప్తంగఁదా వేదగేనపు వృక్షిగిది .
 క. కి క పుష్పము సర్వోత్తమ

బ కటా శి వు నర్చియినఁ

బ్రహ్మంబుగఁ బద యారాపద వృలుగలవే

చ. ఈ యు బ్రహ్మ కి కుబేరుం

దీయ సురపుఁ జీరుగన్ ద్రుఁదీపన్ శ్రువుం
దీయలరగన్తం యెమెత్తులఁ

కాయుజు వారు సేవఁ గాక ఘనమైరెపు కుడి
క. అనుబంధం రంభ తానీవగది

జ్ఞును నతిపానితా
శను గూడు సొంబిల నునకును

ప్రియం తెంపఁ గనజువారింతు పదవుల సరియై
వ. అనుబంధం రంభ తానీవగది
గ. ఉత్తర తేజ మనాకి అపవాదముచి నన?

దీయ నృప నితనింతవి నగ
వారు నిసాల్ల ములర్చింపు .

క. నా వంశి వారవే ^{పుణి} వైరు
నీవెండ్ల కిరు నత్రి కుకు నీక యెక్కున
! న్నీవెండ్ల నీవెండ్ల యె
మీవెండ్ల

గ. సాంబి మనుజులెంప సంతతపు ర్చింబుఁ
మీవు మూల శ్రు నయి పానీయ నట్లు
వరు సఁ జూర్చి శ్రీనయ
-- సాంబి మంద నేర్పుట రవు .

క. ననుకొని నిలయి సొంతియ

నిను నియతయై యెందెదెని . . .

. . . నంతమొననె

వినుమది పొరకుండు నిలిపి వేడుమల కిప్పునా!

గి. మలమలకగా లునె ముక్కు కలుకల్లెమ్మంబును

వెలుదలగానగ్గై నవలులి నీ జాతక

మరలంబె వెల్ల జూక్కుమరలంబక

యందు వదనసొచ్చి మేమిగలుగు.

గి. జివకునాన నీదుబనలు త్రుమోదాన

పెరిగింసభుని యొనభర్తనాన

గురువారా వశంబుఁ గలవవోయనపుఁడ.

7 కురిలయిత్తుఁడ పొవు యమంసితానియె.

గి. అపుడు రంభ యొంబ యల్లన్దనవృత్తు

నూరకున్దు బెరికె వారి జాసి

శ్లో తమయ్యోరణువు పొతానునావిఁడి

యొనసెలు వల్ల యొక్క పొండు

గి. పెరని రేసుల్కి పడుచు విదళింబు తానితొ

యెంతమాత్రము నకునింతయనిన

తెప్పుమేమియే నినజేసె దనమాట

యొనిన రంభ ప వికె నవ నితాన

3. అవలంబిత బావార్థములు

శ్లోకములు యొక్క అర్థములు సహజమార్గమున

రుచి తోచుచుండును

ప్రవచనమునకు పాదములు సహజమున

5 పరమేశ్వరమునకు

7 పరికించిన దానిని నిరూపించుచు

మరియు నిరూపించుచు

సురమునియును కృష్ణునియును

వ. అని చెప్పి రుచితముగా చెప్పించుట

శ్లోకమునకు నొక విధముగా

పుష్పములను పూజించుట

సర్వమునకు నొక విధముగా

మనస్సును నిలుపుట.

సీ. అర్థపుష్పముల నున్నచో

బరస నానందమును

మూర్ఖులకు నొక విధముగా

బరస తో సహజముగా

మనస్సును నిలుపుట

బరసనిందకృత్యమును

మూర్ఖులకు నొక విధముగా

అవశ్యకతచే నితరసంకల్పములు

వస్తుగంధముల నభవునిఁజూరింపఁ

బరవింప నత్రియకాపాపములు

~~హార్యంతుకముల కర్మనిఁజూరింప~~

ధూప మర్చింపఁ గలుష నిర్మామకరము

దోష మర్చింప నజ్ఞాన తిమిరములుగను.

నక్షత్రలఁజూరిసేయఁ గావచ్చి క్షమచవు.

భవు విభావింప నంబుజ్యేప కమలముగను.

3. వెలివ ములఁ గెందఁ జల్లులఁ

గలువలఁజెందల్పవిరులఁ గాంప నవిల్పిపు!

కళముల చుమ్రారంజులఁ

గలఁ గలఁ జూరింపు నుజ్జ్వల కలుషములఁ గాన్

3. విమలంబుగ నై వెన్గను.

నమరఁ గనన్బోక్కరు నతు నర్చింపినర.

జ్ఞేయముగల్గి వీడి యున్న

నమితంబుగ సొంబి మెదవు ననవరతంబు

గి. ననఁగ నతఁడు భవుని నట్లనఁబుట

నా జిహ్వతాంబుజున సేయ

వేగ వచ్చి నంత వే వేగ జిహ్వభుజు

వచ్చి రంభయింప వచ్చు విలు

మత్త. విన్నవేమిట నప్పుగినిన నేమిట దేక్షత మన్నవార

దన్న వారల తొడరంబయి నల్ల వాఁడనియూపిన్

కన్ను విచ్చి యెఱుఁగజల్లెడిది కంప కెలుండునునోది యా

నన్న వత్త ముడై నకలుని సమ్మఖంబు నాబెప్పినన్

గి. బె ముడ ముండును వాని ప్తేజంప నతిగి

యె రిగు బేతం నాకి వదూతల తనిఁబలువ

వర వి వరా నంబుఁ గాంబు ను హేచ్చుది యును

మొనవె తుండె మదిఁబుంకి మొంబుగింకి

క. భూత పతి యెఱుఁగ్గి దప్పిన

నతఁడ మది కల్లువచ్చు నగు నేమిటికి

పాత మన వేడ్క నేటికి

నేతె అదెఱిఁగింపు మనిన నెంతయు వారల

క. శివరాత్రి న్ముఖులును

శివునింబు జేప నాండె శివ నా మంబుల్

శివరాత్రి న వలులు కాంక్షెను

వ శివుఁడ తఁడె కంక మర్త్య శోభగడె పోవుమా!

జీ. త్రి నభగడునట్టి ముంకు శివ కూరతలతాగ మును మార్గంబు

యొని కై శివు నితెఱంబుది నహంబులు వేరూలు మమమా

త్తంబు నెవ్వ కెఱుంగం బొలు కురని నమస్కరింబు

ముంకు నిని సాక్షి నంబు నకరి నెనం వనాంక్షె ముంకును

వి మా నారూఢుండైతివున సన్మిథికింజని సాంక్షాంగదం
 క (ప్ర)ణామంబులంబరియిన యొంబ సర్వైశ్చరుంకతనిఁ
 త్రిమధ పట్టకంబు గట్టెంగావున నుత్తమగుణంబులుగ
 లవారాంగనలంగలుసి న వారలకు మోక్షంబు సిద్ధింపకుం
 మనె యని సు కేలుండు పౌష్టి న విద్యానిధి యలనది యు
 ట్లు వప్సదని యుంకలును పురయి పొందని యనిపిన
 మలహంబుండు నుం జను దెంచె నంత

క. ఎతి బీవ భూలలామప్ర
 బీహిసతిమీశ నగవు బిహింపంగా

వై నమది కంకణమనఁ

బతి నుర్నీ స్ఫురణాఁ గరణి పదమట వరివేడి

క. త్రినుశపరఖలది కళిమం

బ్జనఁకాఁడి నగింపువనవిపాంబులుం గదన్

బనుకంబితి నిరువంతలఁ

గనకపు ఘంట యలు సురులు గట్టియెలు నాగో

క. వవిచంగంపులఁ గపురపు

గుళితలు పరితాప మణంబు కెల్లకై వివిజువ

మలహంబుకా నగూర్చియెలు న

నెలకానె బిరస గుఱొక నింగింబు క్రవ

మ. అట కాంచోభరణి నులుండు నవసంశ్చారైవ వలంబు

భ్రీం నేం దీవర సాంధ్ర కంఠ మరం దానంద భారావళి
 నట దింధీవర బృంహ మండిల సేదా నింది శిరా వండిని
 స్ఫుట గం నాం మృత సార సార ముకే నదర్శన సార తోనా ముని
 ? మ. ప్ర తము న లాగినా దేరి యనుప క ముకుళ యేళి తల్లిబిడ్డవా
 రతి సజ్జ నేం బరంది వలరా ముర వాయు శక్తంగ రం చయత్
 హిత మతి నేత తంబ తగ నింది రనోర్త నకాల లూనా
 షీ సేతి పిరవత్తి కూలయ ప సి బాలి తఞ్జాంధ్ర భూమి యోగి
 నీ త్రిం బువ య్యే ద్రివ నింబుకే నాన్వియ

శబదే విదర పటే కురవనంగ

విరవల పైదండు దే శబంగ దమకింబు

వలరా ముకేం ప్తగని వడమనంగ

ఘన జగ నెర్తా వావ గంధురార్తంబు

రంజీల్లు రత్న కరంధ మనంగ

న మరేం ప్రము బునీగా య్యే న గిల్లె నిచ్చిన

గొ మరారు నమృతంపు గంబువనంగ

గాయి పిడ్డి కెసిద్ద సంతంబువెల్ల

నూర్పుసిద్ధ రసంబువై థలు బిత యనంగ

నమరు రతి దే వి మేలు గుట్ట వ్యమయనంగ

నిండుడు దయ యోగి నా నంబుగను

వ. లిండనా మల వాణిండును సంభవ్వి త్త త్తంబులు

బోర్ని పుష్ప సుగంధింశలయ సుశీల తాదనిట్లనియె.

3. ఉ శుగని విరహ నలమునఁ

బడివడిఁ గడు నాల్చి మిగులఁ బడవినవారిన్

గెడగరాల్చి కాటెఁబుచ్చియు

వడిఁబా పఁదలంబు కంటెఁ బొంపయగలవే.

గీ. విరుల గంఠంబు మిగుల నువెట్టి యగును

పెలుల మాటలు పులకుఁ జొంకులగును ?

బలిఁ పడవైన యంగనఁ బా యెకంటె

మఱియ నుఁజుంబు గలవా యిచ్చుదొంఁదలంప

ఉ. మత్తవఁబుష్పగంధి పురమర్జను సన్నిధి మాటలాది మేం. !

దత్తవకేగునోతఁగ రజనీర్షయ పట్టపుటేనుఁగోలునో

పెక్కల మింబు తోటయను సిద్ధిపు గుల్బులు మందలూనయి

బూర్కపుఁగంబు కారవము సొంపును నామ టిలూదెప్పుడు.

బ. నిలిపిన యెట్టి రావునను నిల్వఁగస్తేఁ పడుశెంకమంతలూ

గలసిన యెట్టుల యెఱుగు గంటికి నీని వ్యరరామదేవత

గాయ పత వేషనట్లు గురు గ్రుమ్మరిలంగను సైఁపవచ్చునో

తలదొకేపుష్పగంధి నిత్రఁ గెన్న నుభూషణునా కుశేష్ట

వ. అనుట యు సుశీలంబును మలవాదలంబులు పుష్ప

గంధి జిన యెత్తి వృద్ధయంబరసి పుచ్చి వఁజింపింపకుండు

మని యెరిరబ్బ సంజు వంజనమ కనసనఁ గనండ్లి నిలుస్త

- క. ధనవతు ఘంటి యింప వచ్చును
 వినుమెవ్వరికైన మంచి విధియలఁబుచ్చి
 ఋనుగీర్తి గలుగుఁజూంతులు
 వనితా ఘంటియింపరాదు వసుమతిలాననీ.
- క. మల్లవరాఁపుష్ప సుగంధులు
 వెలయింగాఁ నూతిరమవవసులకిండ్లె,
 యిలవడఁబరమానందము
 తలఁపఁగని పుడేల పొసి తక్కిరా యనిననీ.
- క. నెట్టుకొని వట్టి మాండ్లు
 పెట్టుకుమీని పుమీను పిల్లలకి తో
 ? పుట్టింతు బెయ్యి మాండలు
 పేట్టుతమను నైన ప్రాంత పిల్లఁగనియిన్.
- గ. కుమవఁ గట్టువేళు కాంతితనవంత
 వట్టినింటి పడగ వలన నులుత
 పదుపు వల్పు మెయ్యి గుఱులును పడినెలు
 వచ్చె నతని పొందు వలదు మాంతు
- క. మలవారలు సున్దు బుచ్చెప్పకు
 తలఁపఁగవెనకట పేరలు తక్కినవేయి
 తలుపు ముపురిలా పొత్తు లాఁలు
 తలివైసి ననుల్లువంతఁగను గానఁదగువో?

ఉ. ఎక్కిన వాని కడిగెను యెను గట్టెను విశేషంబు కామ కింబు జేయు
 జూక్కులు నల్ల నాటిమ న పుష్ప సుగంధి యెటంబు జూపె నా
 మక్కువ గల్గెనో నిదెడ హంటలు మా యులు మా నిక్రిక్కునో
 జుక్కు వేయె మోడవి టు రోవెల చెత్తును మెక్కు ప్రాటతో
 వ. అనుట యు సు శీలుండుల్ల సిల్లి యెరిగియు నాక పేర మగు
 డంజ నియె పుష్ప సుగంధి యు జూల మా ర్గంబు నంబు
 పుర పురంబు జుక్కు న్నయితి మూర్ఖుండ్ల న యడ్లైశ్యం.
 తును.

ని. మొగ పెత్త కుం డి న త గీరి విడి యు మిం ద
 య ను ముఁజేతులు పట్టి యు ను ను కాను ను
 మోడ కూరత యు న్న సుక్కు పేమండులు
 పెట్టు మాచ ను మించ జేయి వేయి
 పలు క కూరత యు న్న బాపు వే నీవవే
 1. చా-డ కూర రాచ ని పట్టి చెల్చి
 కడియి కూరత యు న్న జుగువులు బడువులు
 నిడి మెలు కా చది యె య్తూ కాను ను
 2. గన్గు యూ సి న పొట్టి రాగాలు సేయి
 న దరి పది మిన్న కౌనియి నో వవింబు
 నిదుర జూ నీండు మేల్చి ని నిలువ నోడు
 వెలితి సేరి న డాను ను వెంబ నలు గు.

క. నిలు కలు నిలువనీయిత

కలుషంబునకు నుజు నవెట్టు గావధి నాత్తుడి

పలు మా అరుదూ రుకూమల

కూలయై క్రమ 4 గలు గుఱు నంబు గుండు నాత్తుడి
ని. మందులు పెట్టు గా మఱియి మాపటి నుండి
గుండి తీసి నకును తాంతతదవు.

! పై త్తొంటు గానాపు బగల గమ నును నా

క్రమ పురు ను న్నది తాంతతదవు.

తలనా (1) పునవెరారి తలయారదొయిని

85(a) కూలయి పెట్టు నుగంతద శక్తి

క ను దృష్టి కాలకు బోలు నా నాంన కేవేళ్లు

యూవతింతలు వచ్చే ను గాంతతదవు ?

కడు పులగా నంబు సొంబు వెరారి వది గనాపుడు

కుట్టు ను న్నది యను నుండు గాంతతదవు

తివిరి కల నుంబు పట్టి సొంబు ను నకు

గుణ ము గాన ను నుంబు ను గాంతతదవు.

క. పుట-పా కంబును వేదన

నెలు వేదె సైరింప వచ్చు కృత యెశ్వరుల సొం

గిలు సొంబు జల నిలుగుల

నలు అంతలు దెవి యె నాను లంబు లున్ను

క. బెది నమగు విరహావేశన

వది వేదగ వీని చెడ బాధలు నయ్యె

వది నా యిల్లు మోదను

నరగ రాక కలె పొదు నగు ముఖమునన్.

క. అని యారె శునె న్మమము

వని వాని న వేద లవ యి వాని నరె ప్ప

ది సులలికింబు వీనులు

కసు గుది నెన్న నంబు గవలరగనా బా

క. అలు సుమ నలు సుమ నలు సుమ

యి వి కుంత వి వా వి బా శి నలు ప డు మంధి

పురి చెడ మన్న వది మది

గాలు పత హారలా శుభంక కెగద మయల బావె

క. ఇట్లు పు స్థ సంగంధి వేగింపు) ముందె నంత వత్త సుశ

యంబు ను ఇని మల వం యుంగ నుం గొని ముద నసె

యొడి న కర్ణ కేటార వాక్సంబులం బు కింబు క నూ

లంబ న నంబు కాన యుక్తి ని గుణియి ట్లనియె.

ని. ఏ నెల వది విది నెల నీ గెజు బోడితా

గ వసుంధి ప ను నెల్లు గద మ కెడ

వది ము ను గాకొ మి బల బా స్స కా నెల

నా మోదు నీ క యె నా ము వది బాదె

సదుబుగ్గా కైవి నానయనమతారామ

నిందు బంబాస్థై నేలవతితె.

వతివెఁగాకైవి యరావని చతునామను

హృదయంబులవి యేలనేతమ లెస్స

నైననైనను గాకైవియలప్పుగాక్కి ~~యె~~ ^{యె}
యెకటయె లపెతియల మది యేలయె కైవియె

బలము కున్నను గాకైవి సతియల నన్ను

బాతకపునై వజ్రబ్బోలపం యెబ్బె.

నితానంగల కతా తమ బా యెత్తాక్కి ని

గలలు ననైనను గాన్ము లార

యెనానంగల కతా మంసంబు గామిని

జును కుయి యెరవెనానా కైవియె

గల్గిలంగల కతా నును నీలకుంబు

యెభరా మృతమమవ, లాత్తుఁ గనియె

భూమిం పేఁగల కతా ముంబుల మతా

నస మంన రతి వేదాంత గలయెన.

వివరంగల కతా కైవి యెకనాఁజువినయలర

తరు చి మునుబురె కంభుగితయలు పంశ

నిలు పలగల ^గకతా యెకనాఁజునె లాతఁ గూచి

చీలమెలయంగనంగజితేళిచేలి.

2. త్రింగన మధురైంక్తు లాలకించినఁగాని

వీనుల నుల మాయ విసగఁగఱయు

వెలఁది విలాసంబు వీక్షింపనేతాని

మరాఘ్నలన్ద్రంబు నుఖూఢరాయుఁ

గలతంతి తనువట్టు నొడివింపనేతాని

తనువన్ద్రీతాంతలఘూరానాయు

జలబొడ్డితే మోర్చ విచవి యుంజదైతాని

అత్తయన్నుల ^{జీతవీయన్ద్రంబురుచింపఁజూయుఁ} గానయల్ద్రంబు ^{నయనైవేద్యంబు} వేచ్చియుఁ గానరరూయుఁ

దలఁపులన్ద్రంబువెచ్చియుఁ ^{జలఁప} ~~నయనైవేద్యంబు~~ యుఁ

గలదకాతుసుమంజునిగలయనాకు

3. వనితనెడబాంబులజాలత

తనువుననిడు కెన్నఁగివుఁడు తాసర్థజ్ఞు

జనయయు వాఁడూల తనువులు.

తనవౌవనొనెయి కునికిఁ దగవంతనకొని

4. వెలఁది కిని నాకుఁజూండుబవేలుచొది

పతిణములు పోయిపోసె నుశాపజాతి

ప్రహ్లాదులయివారి తనువులు పతిణములు ను

నొకయుగఁజొయ్యెఁజాయెనింతెమిగలను.

5. వేడుకఁబుష్పసుగంధిని

గూడుంటే నన్నవచ్చేను గానతానిలూ త్తడి
గూడుకూని రెయిక్త వేళ్ళను

నీడుగ నల తమ్ముకూని యాదివసంబునీ

ఉ మెత్తే ముద్దునె వెల్లుగమునానీ నమెలుంగును నోరయూపునీ

మత్తనినల్లులయ్యలును బోల్చిగు నీవరరావవైభవం

బుక్కెనామనానం బుజులును తి సమస్తము దింపితియింటిని

వెళ్ళడనున్నకాన వచ్చునే క్షేకంపుష్ప) సు సంకిరెప్పవో?

గీ. కన్య విభిన్న పుడుతాన్నిండు మనసునః

గన్యమం యెనె నుటః గ నల కుండును

పట్టుః జిత్తువడ వా పాటానొక్కరియింత

యింతియాల విదనీయెఱిగి తెట్లు.

సీ. నీయెక్కు మాయలు నిరతంబు వినోగాలని

తవిని నా వీనిలు తోడు ముసేయి

నీగుల్ల బన్యలు నెమ్మి సెంఁగిపి సేర్పఁ

ద విని నా వేర్చి న యుంబుత పముసేయి

వత్తని. నీమో చిరవి యానానం, గాని

తవిని నా నాలుకత పముసేయి

నీమోహ మార్త) తిని రతంబులు జంగ

త విని నా కన్యలు తోడు ముసేయి

నీవిలాసంబు నా యా త్మనెలవ, తాత్మ

తలఁపులన్నియుని నుఁ గాని తిలపమునోయఁ
బాధి నాములకును బాధి నావేషర గునోపు.
ఉ విచ ని ను బాని యెఱ్ఱంగి నానియు వారత.

స. అంబుధి నా వాని కై న నెఱ్ఱంగు ను గాని

యెఱ్ఱంగు నాని వి యెఱ్ఱంగు నమునకు
న బ్బా రి రావలు పు కై న నానియు ను గాని

యెఱ్ఱంగు నాని వి యెఱ్ఱంగు నమునకు
వారత ను వారత వారత కై న నెఱ్ఱంగు ను గాని

యెఱ్ఱంగు నాని వి యెఱ్ఱంగు నమునకు
న బ్బా రి రావలు పు కై న నానియు ను గాని

యెఱ్ఱంగు నాని వి యెఱ్ఱంగు నమునకు
న త నుఁ జీ క్కరు న యు నాని కై న నానియుఁ
గాని యెఱ్ఱంగు నాని వి యెఱ్ఱంగు నమునకు
వి క్కరు న యు నాని కై న నానియుఁ

యెఱ్ఱంగు నాని వి యెఱ్ఱంగు నమునకు

ఉ బి క్కరు న యు నాని కై న నానియుఁ
నెఱ్ఱంగు నాని వి యెఱ్ఱంగు నమునకు
వి క్కరు న యు నాని కై న నానియుఁ
యెఱ్ఱంగు నాని వి యెఱ్ఱంగు నమునకు

స. ముదిరి న నాం బ్ర మం బ్ర కలు పు కై న నానియుఁ

GOVERNMENT OF MADRAS
TAMILNADU

కుదివి బిలింబి బిరి కుదిలొప్పిన వెత్తెలగుంబులు క్కున్న
ముదితలతంది యెల్లూలు త్రొవొదలు నానదె శునామితోరము
కది సన నీకుంకన్య లవికొసయి దాని యెను బతిలనాంబుకే

ఉ. వావి తత్తె మనెంబు బువొవొత్తె సరసావి బారుదు
కైత్తె తత్తె మనెంబుల కైత్తె కమలావి వల్లకానీ నా
నాత్తె తత్తె సుగంధ వన మాల తత్తె నల్లవన్మ నాన్మ క్కు
కైత్తె తత్తె నాన్మ మది బొత్తె మాన్మ ముత్తె నాన్మ కే!

ఉ. ఇక్కి విశక్కినిక్కి మొలుగెక్కి మొంగెక్కినిక్కి మిక్కిలి
గిక్కిరినా క్కమానమయి గిక్కిన బక్కున విచ్చునాన్మ కే
* బక్కున విచ్చునాన్మ కే బక్కున విచ్చునాన్మ కే
బక్కిన నొమ్మ కంబి మరుకే బక్కిరాదిక బత్తిలనాంబుకే!

బ. వె రజిత నేది నా కత్తె బోదె మనాన్మ బ్రాహ్మణుని బోదె
స్మరకళి నింబి నొత్తె మానని పొత్తె కుని పితావళి
వర కల తంర తావళ రవ స్పృట కంపిత యూర్పు వ స్పృర
? బ్బు బల త్రొతాప మంబులు బోదె బోమి కే బత్తిలనాంబుకే!

ఉ. ఎత్తె నాదరింతు నికె నేవగ బట్టెను బత్తిలనాంబుకే
బక్కి మిచ్చు నాన్మ గెడు బోదె బోమి కే గంబు కంబియో
వక్కి కేర వాణి బల పొత్తె విలంబన పుష్ప గంధియే
బక్కి మిచ్చు నాన్మ గెడు బోదె బోమి కే గంబు కంబియో
ఉ. న స్మెద బాంబు బాలవైక నాన్మ కే గంబు కంబియో

(గ) నృన గష్టుకాంతు విదే కంతు నీబారి నితారః బుభుక్షుః
 సన్మయోజింగి మున్యరతియల్లని తీయనిమున్యకైగివిదే
 కెన్మఁకునాకునిన్యెదువ్వుగెత్తెనొ ఘృష్టసుగంధిజేప్పవే
 ప. అని విరహపాదేజలంబెరిగివిపొగివిమున్యఘృష్టసు
 గంధిం బానుంగూదియిలుండెడునా బల్బినవసంజులుగు
 వితి నరిగి యిట్లునియె.

బి. వారిణంబు తానవే మారిణంబు తాక్షిని
 మధుపంబు తానవే మధుపవేణి
 హంసంబు తానవే హంసేంద్రగామిని
 పురిసంబు తానవే పురిసబిధున
 కలకంఠతానవే కలకంఠతంకిని
 గిరిసంబు తానవే గిరిసంబు
 నవలతతానవే నవలతా తల్పిని
 జీరంబు తానవే జీరంబు

తానవే రంభ రంభిరారు కాంక్షయగునశి.
 బత్రి వాతంబు తానవే బత్రి కురసు
 పుష్పవన వాతంబు తానవే పుష్పగంధి
 చందురండ తానవే చందురండ బ్రహ్మముని
 బి. వినుసుధా కరుణ దపు విష మేలకురిసెను
 చందమామ నితేదియంబు వారము

శ్రీతాంశూదనంపెరువెఱుని ప్పూలుగిత్త

జెందవూ నీతిదియందమామ

కు వలయిం ప్పూఁత వయ్యుఁదవి విపాంధులనేష

జెందవూ నీతిధియందమామ

విబుధుల నుగ్రహుదరాచవువి నుమనీ ను

సుద్ధమయుబుద్ధమయు గావునీసు న్దువెల్ల

తానబలతేకలంఘూ వీలొకదై నట్టి నీతుఁ

జెందవూపొంప గావింపఁజెందవూమ.

క. అచ్చున ప్రయ సతిఁబాసి యు.

వెప్పుల నున్నట్టి నాకు వేణి విఁజూపడి

వచ్చున మాటొక వచ్చెను

ని మోర్చి ఫలవే మి నీకు నింఘూఁతయి న్నుండ.

వ. అనిమ లహంకంఠు దుఃఖా వేగంబున.

క. కలయింగఁ గలుగు ఖాన్సీను

కలుగుట దుర్లభము పరాఁదఁ గల్గిన యెనిగి

గలసిన దంతయు పెవెదా.

వెలఁకుక నీమాటవైన విన్నంబాటుడి.

వ. అనుమము కసెరానా దంబు న నూలహంకంఠు "కా

మాంధేరాపి వినశ్చేలి" యని యెడుంగావునఁ దన

ప్రియరావిం కలయు తాని పుష్పసుగంధి యున్నమేక

సమీపంబునకుఁ జనుదెంచి నిమి నొందొక మాటలా
ల కింపుమాతె. అంతన ప్పాలంతి యు మలవంబుం
దలంబు యంతః పరితాపంబు వారింప నుపాయంబుతో
యంతయు.

ని. ప్రేమతొత్తయిఁజూపెప్పి నగిత ము లచ్చితి

యల చరితగ్నత్తి క పడిన నిలుము

సోమార్థ కరు . . మార్క్తికకవశువు ము

వరి పాతిన నొందొక యని తలంబు

శింఠ్రంబు మూపుము జాగువే వల్లభ

ని నూలు లనె వ్విలనెన యల సుముఁ

దాన మానకు ములకుఁ దల యొఁచు మలవాణ

యెఱుగు శుగంధి వృణ్ముముక్కము

సుదతి పాతినై కులగఁ బూడ్కి చూచి పాక్కి

బయలు కౌఁగి లు నెరి యంబుల బదవశయన

నధర సుధఁ గలిగి పావంగఁ గలఁగి కలఁగి

యందు నున్నఁ దవే నన్న నిహట మెంత

దింపఁ దగ పొని పాతినై క యంబు వగుము

ని. అతని సుధ్మల ప్రేమ నంశంకఁ దలపెట్టు

నతఁడు దిడ్డినల్లనకు గుహంత

ల పఁడు పొప్పిన క తలక్కిలి వయింబు

న తని కైవడి బొట ల డివి పాశు
 స తఁదాడు సర సాక్షి లల్ల నాబుపరింప
 న తని గుఱుంబు వెయిలునుతియి
 న తని గూఢా దిన యెఱ్ఱెఱ్ఱులై యెంబు
 న తని బా వమో త నయా త్తనింబు
 న తఁడు దాను ను ముట్టి నయిట్టి మఱులు
 ముట్టి తలయిటాని తనుఁదానె చిట్టుతానుఁ
 జేరిరి యిఁ తఁడు దాను నుగలయి బావ
 మింతగావింబు కంకరయిని తలంబు
 ని వెఱఁది నిట్టుల్పొయ్యి వెవి కిట్టెపదనీక
 పూబంతి మోద నేయ్యనవ పొంబి
 (మృత్యుఁగ గాత్రీ జ్ఞాతాఁతులఁగఁగఁగఁ
 గల సుసాక్షి కిదదని పు విమి మఱుమఁ
 దను వట్టితాఁతఁ గఱిగి న పాన్పు క్రాన్పిగఁ
 కను ప దనీయ కేవేను కదెఱి యు
 వదలని తాపాగ్ని వదలు మఱుజెట్టి
 మారిఁ బారిఁ క్రిష్ణ (గర్భుఁడప్ర) సుర త
 పోలి యివిను నాత్మ బావింబుఁ బలు వరింబు
 వెలికిఁ బు ను నుండు వెన్మిల పేడికంత
 నువి కి యాన కి యేండును నుండుకె

పాగిలి వగఁబాంది మదిఁగుంది పుష్పగంధి.

క. త్రించునితె నాదలు మాఁదీ

గంధులుదెలియ న వీడుకారపులబాఁధి

నెందలసహింపకుదైవము

ముందలునుయెవె నుకఱుంజ మెగిననుటయ్యెన్.

క. ఈవేళపత్నియలుంజగు

జీవితపతిమోయఱుంజఁజేయునెదో

దైవంబు కలుఁగానాపై

నెది శ్రమలవఁజాలఁగల్గు బిలుఁగఁగ వచ్చున్

గీ. పంతుకావపుగిందివంసనజలంబుఁ

గానునువాకిరికనుదెంబ కువలయూర్కి

దెఱవకన్యలుపెదపులు శశపుకానును

నుష్కరితనాఱులైయుక్తింబునుయలుబయలు

గీ. శక్తరముదెఱనామలఁతచ్చివిరితి

నుష్కయలుతొఁకెఱ్ఱెఱచెనెయెలికినల్లు

మలహఁదునిమోదఁబడియెనాఱులకొఱులు

మదనసంతాపవత్తిరిగిరఱుబుదఱుప

వత్తిఱుడు మలహఁదుంకుశివస్మరణంబుపొసి తనఱు

నిట్లెనియె

క. కన్యపపుక్కిలి నీటన్

కన్య ప కిర్తిష్టుఁబాసెఁజ్జుత కట నేటి
 కన్య యు యు శతామృతయ నఁ
 (గ) న్మన గంఁ గవి యు కత న సోరీకృత క్షే.
 గ. (ని) న న ప య కు చెవుల నా విం బ సత యెఱుఁ
 డొం యెఱుఁగి యెం యుగ్గనఁగొనఁగి
 లెం పుట్ట వట్టుచి పట కిచ్చి క యుదురు ను
 మంద ము క్ష యు య మది ని యుచి పడంగ.
 గ. బిగి యుఁ గెంఁగి విం బ బంబాశరము పవు
 విన్న యున్న మెఱుఱి యుచ్చ వగయ.
 వతిలా నాథ ని గుఁ జాచి యెన్నె యు సెంతక ?
 విట్టు ను రుకయలు చుటెఱుఁగి మఱియె.
 ని. (ని) క్షు నఁదలచరు వ గని పట్టు కాని రేని
 నర యు నా పరా ప మెవ్వరి కిఁజుగయు
 పర తీరన ప్పట పాము తొలఁప న
 నా వం వ్చి యెవ్వరి కిచ్చ క యుల్లు.
 మీ తల్లి నంబ్ర వేమ్మి యుఁ బుట్టి మోకొంగి ?
 విను మది యెవ్వరి కాని మునుంగు
 కావ తివారలు కింత యెఱుఁగి న నా
 నా చి త యెవ్వరి కిచ్చ క యుల్లు
 నడుమ నాఁ గార్చి మేమైనఁ బాడ మెనెని

— (నట్టి కింత యె నె వ్విరి యుట్టుకాను ను

నె అయిం స కలంబుదె విసి న ^{నిపుణ్} సకలముతిమి

యె కట్ట ప దమట పతిణొన యుర్జవగు నె

ఉ. నిదెల్పింబును నీవిలా సమును రిలీ నీదేర్ప గాంభీర్షియన్

నిహితు భీము నీగుణాంత్రమహిమ వనోనెంపు నుంగూర్చిక

పతియల్పింబు నాబూవిదారతితివి... పం పంబుపతిణొన నా

కేహం కంబు నా బాసి పాప్ర నకటం యెన్నెనిజన్మంబున్

87a వ. అని నుఃఖాదేశంబు నలంకారములు.

క. కడల గాక లీస్వీరంబున

? విడువక యెలులనీవల పేక్కులు నెచ్చెన్

క. కవలను గ్రమ్మరియన

ప. కుప్పనఁ గన్గ్రుమ్మ సవ అట్టి పాంజీ.

క. సూనకరవ పోల్చె గాఠఁ గును

మొనంప యెలులక నాంరి మిగులఁగ్గ) శింబెన్

నం నానాంబు ఘలము విట్టివి

పతిణొన్వీర నిన్య నేయాలయ విఁగ కే

శ్రీకుంటిల వర్తనంపుఁ గులము నజన్మియ

పెడు గులకు నులుడ్డి పేష్టుఁగాని

పుణ్య నిశ్చివ నన్యఁజూఁ జూరకు భాగ్యంబు

నావి తైవమేలనాకు నిచ్చు

క వాటాను బడి పోయెను సతి

వాటె లాడి నాగులు మాన్పసొంపునె తానె

తైఱుగున వీరలవోబడి

యూ అకని నుణాసి నెగులురుండగవలసెన్

క. వచ్చి జీవ పదంబున్బ్రా

బావిలల స యిహుండు లగులు జనియించునకు

జ్జీలలవీ శక్తివారం బల

నోలా పుట్టింబె నమిండు నెఱుంగుడు సుమ్మ!

నో. గుల్లాల నూరికె కంబుగాఁజేయును

నోవ న్ననెంత యుంబొవ నలుగు

బలుగా మలనుగన్మఁబలికొం బలుగ సంగును

ని నాఁజూపె నెనియఁగ నవిప కును

వో నుల కెంత యు కిం త మల బరింబును

నోప ట్టు నేన్మం తఁబాణి వసె యు

జేడు గలఁగ న్మను నిర సాంవ పింబును

నోనార మ న్మను ని బవ నీకు

విమ మ యలఁగెంత నీ పేరు విన్నవారా

రాజులుండును మోము నిరం తరంబు

బ్రత మల రంగ నీవును జేయి నట్టి

సొర్మ మిచ్చునె పరమ నిర్వా న్మనీకును.

స. కడు ముట్టచుట్ట పోగని తన తేతకాని
 యెవ నాడు వయని నుండవోను
 పొన్పొన్ బయ పంపఁబూ గులంగ నెతాని
 ఒక నాడు నిన్ను గొంతుండువోను
 తర తరులును పట్టతన్ద సంజువెకాని

యెంతనాడునుడుతాతి యెలుదువోనా-

ఎ! వీరు విందురెరా యది యెననెతాని

యెంత మఱి నిచ్చిం పయదవోను
 నీవు నాతయి యు వరని భ్రులుదిని
 యెందు ముక్త యెందు నె యెందు యెందు
 విక్రీనరమ్మ తి నేమనిపెప్పుకాన
 నిట్టిదె సతునుమ నతింతనెది తి బుప్ప.

క. వచ్చెద నె నీ నెంతు ను

నెయ్యొందె కిన్దెన గాంబు నేగుమపేన.

యెప్పుడు నే మునియెము ?

పప్పుని విలుకాని దారి బుడవెలుము!

త. తిన్నుయె నన్ను బహుం కిట్లనియె.

గొప్పెము బూ మ్మ కింబు విశ్రయ ననాగును

ముట్టిపెప్ప నీవు పొగులఁడునునె

యెందు వెట్టి కిత్తి రూక కలిగలుట్టు.

మనినచందమయ్యోసంబుబాకి.

వ. అనబయినెట్టకెలకున్దేర్సంబు, ధేబ్బతానియ
రాజునిదయంబునఁబ్రేవురాం తకునిగుడితి నృత్సం
బుసలుప నేను వచ్చెద నచ్చుచునుం శుమనినిద, ను నేను
నుకానికి, చని నోతె బంగురాం మకాం దమని మల
మాణునంపి తాననుభ్రమ్యర వచ్చునె డనటమున్నయ
ప్రేక్షించునా.

గీ. కౌ, శిరింప వేడు కడు వేడ్కదేమిల్లవి
యొనవేడు రతితియొనవేడు

సుదతి వలున వట్టి సుద్యులు చుచ్చులు
గతులుగి యలు. . గానియెనుచు.

క. శ్రీశ్రీ తల్పుగదియొపెట్టకె

శిశిలాత్మ, శుదాని జోరడ జేను కుబునాంత్రి
త్తు దనాందిన ప్తి ప్తితి

విశిషూచిన యొత్తవేదె వెదకిన నైనన

వ. అట్లున్నయప్రేక్షునో కె శ్రు నంబు 29 రెండు యెత
మడవాట బంధనంబు సే యలు వి తొసి నింగువవిం
బెట్టి కృతస్తా తయ్యో వివిధభూషణంబుంబి తాంసి
యొయ్యెనంత.

క. తారాగణంపరివారయ

తాతగిరి రావు వ్రాసినందు కులు నుండి

మరికీ మరలూలు నవన

ಹೊರಂ ಬ್ರಿ ವೇ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಹಾಸ್ಯ ನಾಟಕವೆ
ನಿ. ಶಂಭುಲಿಂಗದೇವರಾಯನವರು
ಕರಣಸಿಂಹನವರನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ

రావ హంబున త్రితభాగమున

శైలి సజ్జాగలంగా ఉన్నది

3.

గరబయల్పుపనిచివట్లైరమనంగ

నుచయి నిరివ్వించినప్పుడు రోజులు వతున్నవి

నిద్ర మై విశ్రాంతి కలం కుమారి న్ద యువలం

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ਲਖਵੰਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ

అ ర చా అలకలలుక సుప్రసాద సహా మేళయ.

వ. లిం. త. మే. కల. యు. వారి. తా. త. (యె. ను. కు. తి. పు. రాం.

తరదోపు నిగుడి . . . స్థాపనానంతరమున విడిచి

పరిజ్ఞానం ఇది బంధనం తన ములవరణంని ఇది ముక్కని

గర్భస్థాశ్రయమున నున్న యశోవునింబూది యుట్టునయ్యె.

ಜಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಹು ಲಯಂ ನೀಡಿ ಪತ್ರವಿ

అత్తయి వైదికం చదివారా-ని

పుర దై చ్చిగార సావంజిలు సి క్క రులు

బాల చంద్రాధరుండు పరు సవేది.

(శ్రీ) వార్ధ్ద తీకుండు బంతా మణిశ్రీతి

కుండ వితల కుండు శ్రీ గాంగు పసితి

రాద్రాండు తక్కిన రూపావంతై లంబు

బుంధేంకు మోళి బంగారు కాంతు

యల స మనోబ్రాంతు యోగి తన యిష్ట తప లభి

తొలకంతుంకు మోళువ తల్పు శాఖి

పశ్చి నర ధుంకు మన పావి వేల్పుటా ప్ర

8/14 తలద్రు విష్ణు శుకా మితా ర్థ వల్లులుగల్గు

క. శతధృతి శత ముఖ యిల్లనీల

తతిదు క్లభూతైశ్చియూత నన వరతంబు

మణిఁజలఁపఁగ సద్భక్తుల

తతి సులభూతు దౌవదేవుఁడభివుఁడు జగజ్జీ

క. శ్రుల బాణంబు యింకాంబుల ముఖ

కలరై దిగిగిరైలు కవిత్వమంబు నెకానా

వలన నులగ విహితత్వము

వలనంబు యింకాని వస్తువుగలదౌ.

క. పరిమళముల లాఁగ స్తుతి

తరువుల లాఁగింక నంబుదైవంబుల లాఁ

బరమై శులకు విభ్రుల లా

నెరయంగఁ గవి త యెక్కుడని శారాశ్వావీ.

క మాట వె భ నమల మూటలు

మాట వె భువనై క ముఖి మంత్రు షభము

మాట వె ముక్తి క నెలవులు

మాట తల నెన గూర్చి పొడవు మతమ ది యొనక.

స. ప్ర కటంప మెకపెం బి క వింగ మనితాల్ప

గోల్కొల్పి యిదెకాట తోట నికిని

మృదువం బుతోడఁ గుంపము వింగమనితాల్ప

గోల్కొల్పి యి వానికిఁ గోల్కొల్పి వడి.

వలమై సతిపన్పు వింగమంబు భుజింప

నాదయ నంబి కి నడి యిడుగు కెక్కి

తమ కంబు ననుపై కెత్తు వింగ మనితాల్ప

నడుగు కాకి కి కలిది యింద్ర సుతుకు

నిమ స మాత్రంబు ని వునిపై నిలుపుకొట్టి

తలపు వితరంబు లందు నుదగుల నిక

మింబు ద శుక్ల క్షుక్ల యై మెలుగుకవి త

పెట్టి సర్వై శు సన్మిశ్రితై లయ మనిన

క. తరుణి నార మనసెంత యు

నరయంగ నీమఁ దఁ జాడి యిన్ద్రంబులపై

నరనిము స మై నడిచుచు

వెలునె యున్ది యుని నా బుకె వెలఁచుక ముఖి యున్ది

క. ననున వ వేపు నదానుక

సనుచుం యుత్తొఁగియు నెనుండెద నా

వె నాకనునిశ్చల మతివై

కాని యొండు ముం శంభు కని ర్తెకానసాం గంగున్ది

ఖ. అటు వవెనుంజివెని జలజాన నయె నుఖునిరా-

ట్రుట కు ను మాత్రజురతి కంఠ రు సస్యతిపోసి నేకుము

దట నకు మున్ను పొకాని యెన్దో నీను నా వ్రాడునింతియట్లకొ

? గిలుగది యింపాశ్చక్రిఁ బులికింపె ను తింపు నా వ్రాడున్ది

జ. తరుణి కమంబుకల్రావ్విరుల పావికిఁజూక్కినజేరియట్లశం

కరుణిలఁజొఁజియిం యుముఁగామినిఁజెట్టకంఠిత

ర్భుగనిభృకంఠశాంలొ సురభృగజిత పంచపయెంరువల్లొ

స్త్రకణిగానాంలొ పురసంహారశాంలొ నమోనమోలొన్ది

ని. జిత యుచిఁచాల్చుకాజు జావచ్చువినది తాళ

మెన సగముననున్న మేలఁతతాళ

తంబు(పు) మధవర్ణయతాళ

జియివెట్టుకొవతం సమితితొంక

బ. శీత కుట్రహల పునుకెపెరుల తాళ

నట నమిప్రందిన నంది తాళ

గావిపొనల్లనఁగవలు నాట్యుల తాళ

పు వి గణా లు పట్టు చు వృత్త లు నతా శః

జో యు పు ముని విన వలె పు ల్లరా తి తా శః

మ పిం మ తు య తాత్మ య దర్శి త్త ము లు లతా శః

(గ) యు నెం వల ము తా శః

న మర స ర్వో శ్చ రుంతు (ప) త్తీ క్ష మ ర్కెన్.

త. వెంబ్బు తి ముల వారం కెం కెం

విష్ణు ద నో మ్మై న నడు గు ని వం పర ములు గా

నిష్ఠ కు వచ్చి న విష్ణు శు

నచ్చి న నెచ్చె వి వి నీవు నా కె న్నంగడి!

వ. అనుత యం యనః పు నః (పు కంఠం బులం కరిం బుష్ట
నియె -

ని. పూజింతు బుంగ వ పుంగ వ కేత ను

న ర్జింతు మారుతా వరిగ వరిగు.

వర్జింతు నా త్కీ య వం వం గ వం వం గు

భజి యు తు నిర్జిత బాణం బాణం

వి ను తింతు శర కే ^{కల్ప} పు వి గ్రీ వం గు గు (గ) వం

భూ వింతు శత తాత్తి భూ ను భూ ను

మ తి యంతు బుధ పద్మ న తతిం బా భం బి ను

మ ది సంస్క రింపు ను మం రేకు రు

సం తతాం ప కు నే వేదా శ్చ నా త్రే యంతు

తర మువేళ్ల ను పాసియు కరళి కరళి
లీల సే విం తు హరి నీల నలకురు.

నెల మి నినుఁ గొల్తు న్ను వన త్ర యొంతు యొంతు

క. భేక వృ షభేక కాకా

కాక యు నీ సుప్ర) కాక కంఠం గున కుడి

త్రేక వ ను తు నకు శంబర

త్రేకు నకున) కరణు నీ కుడి రి యో భీష్మ !

క. పాంతు లపాంతు ల మతుట వి ఘా

ఘాటన తుడిగ బడ జలభి జం రూఘన తుడి

కాంతి కృ త మదతలట ని

జిహ్వ పన వ వృత్తు శేతు ను క రణవలు నీ తుడి

క. బింబ కకిమి డ మౌళి కి

నండు బి కై తన మ'హండు? జాండా వ జి క్తి

కుండు ప ని కృ త విలస

త్తుండు వి కి ని కరణు నిజీల నురు నకు నీ తుడి

క. తర పు ష్ప) గంధి గూంతు క

యో పో) క్కున) ప్ర) మధ వరుల నీ క్షింపు యునీ

ప్ర) పాద పం త జం యుల

యో పారఁగఁ గొల్తు న్ను గ్గీ వి పోనం తుడి

ప లును ట యు న క్కే వ దేవుం శతనిం గా రవిం యుజీ

స్థంబు లూసంగి తొట్టి నక బొర నయి పొలకుఁ బుష్ప గంధి
బొససి కైకి కీరంబు నకుఁ దై వల్చిం బూసంగె నేతచ్చరి
తొంబు పన్ను వారల కు బూగ పోకై పృథ్వి బులుగలు
గం బొయ్యలుఁ బాఠ్య తీస మేతుండ్ల పగమె శ్శరీరము
(ప) ముఖగణంబులు గూలుచ రబి తా బయలు నత్తొని
దినాగిది యును నుండె ..

త. ఈ మల్లులు సారి వ్రయ

ప్రేమంబున వతి యిఁ జిగువఁ బెర్చెని మనుబుకి
తంమి త సుధుఁ (త్ర) పొత్తి

(శ్రీ) మ పింతై శ్చరన్ మలును బెలగు శరద్ధి.

తై మందర భీర భీరత విమానం నిర్మల కృత్రి మజ్జిక
సుందర కంఠ కంఠిత కుడ్డ మనః శ్రే తపావృతకన్తే ?
నందిత పూజన స్త్ర వజ్రనస్త్రి వజ్రియ క యాకు ^{కయ} ?
స్పండిత దివ్య ముఖ్య సూర బంధుర బంధుర మావిదామహా.

త. రా మరా మా త్న కు మారత

సోర వరాం బాగుర్ని సింధు గుంబు త సారి మా

రా మారి న ప సోం లతి

కా మార్త వ పన్ను మారి కం విత్తావారి.

మూవీ. తరగ్గి నిశ్చ గజీరా పత్రిక శ్చాపకవారి.

నిరుప మ సూర వరరా నిలి

పరజనపరివారం బంధుతక్కు వివరం
 సురగరి వరధీరం సామ మాంబంతుమాం
 గద్యము.

ప్రితిక్రిమత కజిల సు కవి మిత్ర సామంబం
 మా వీసత్తు సర స కవి వీక్షకు క్కాయుజ్జయనా మన
 యుత్రీ చీ తంబైన మలవాణా పాతితంబు మవత్ర
 బంధి, ఇటు నా సర్వంబును కృతీయంబునా.

—
 ౨

Transcribed from a Ms. of H.R. Ry. Sripati Panditaracharya
 Sarabha Salva Ayyavarthunjanu, Iyani, Pedavallapudi
 Anali Taluk. in the year 1920-21.

Compared with the original Ms.

— Med

17/5/21

